

KLUBBLADET

december 2025

Stort Juleturnering

I dette nummer kan bl.a. du læse om

Vinden i brættet	side 4
Kan man tabe sig med skak?	side 5
Flyvende start	side 6
Øretæver i Aalborg	side 7
Den gyldne bølges rejse	side 10
Pas på fælderne	side 12
Min tid i Aalborg Skakforening	side 14
Beretninger, erfaringer og råd	side 24
Indbydelse til Kvinde-DM 2026	side 44
Det er ikke til at se det...	side 45
Lydia Heesche	side 46
Ned på jorden igen	side 49
Hvem ejer partierne?	side 51

KLUBBLADET er medlemsblad for Aalborg Skakforening af 1889

Redaktør: Lars Lindhard e-mail: aalborgklubblad@gmail.com

Aalborg Skakforenings bestyrelse:

Bjarne F. Sønderstrup (formand)	tlf. 98 12 58 42	e-mail: bfs@stofanet.dk
Arne D. Fjordside (kasserer)	tlf. 29 90 30 16	
Hans T. Engen (juniorleder)	tlf. 93 86 65 93	
Jacob Würtz		
Gabriel Stricker		

Fra Redaktøren

Velkommen til årets sidste nummer af klubbladet.

Der sker en del i klubben. Klubturneringen nærmer sig sin afslutning, men så er Divisionsturneringen gået i gang, og bladet bringer rapporter fra begge turneringer. Der er også noget fra de gode, gamle dage, erindringer fra et tidligere medlem og en lang artikel fra et nuværende. Der er også noget fra udlandet, nogle opgaver etc, kort sagt også denne gang en god blanding. Jeg håber at dette mix falder i læsernes smag.

Glædelig jul, når I når så langt.

Forsidebilledet er fra holdturneringens første runde i Aalborg, hvor der bl.a. var lokalopgør mellem Aalborg-holdene.

Bidragydere i dette nummer:

GM Henrik Danielsen
Bjarne Sønderstrup
Morten Fabrin
Eric Bentzen
Gabriel Stricker

Redaktionen ser frem til endnu flere indlæg fra medlemmerne.

Det vil lette redaktørens arbejde meget, hvis Indlæg til klubbladet er skrevet i f.eks. Word eller pages, og at partier kommer i PGN-format. hvis det er muligt, Angiv gerne i teksten, hvor eventuelle diagrammer skal sættes ind.

Har du ikke mulighed for at sende dine indlæg pr. mail, så kan du aflevere dem til mig i klubben.

Der bringes en del partier i klubbladet.

Hvis der står en stregekode som denne ved et parti, kan du scanne koden med din telefon og se partiet direkte i et skakprogram, så du kan gennemspille partiet, medens du læser kommentaren her i bladet.

I en del af de gamle partier, der vises i bladet, gengives kommentarerne fra dengang, partierne blev spillet..

De kan ikke alle tages for gode varer i dag. Stockfish som følger med, når partierne tages ind, er ikke altid enig og hoster slømt nogle gange.

Skaktræning med Sofie Bech Dürrfeld

Mangler du en skak-coach?

Jeg tilbyder fleksibel online undervisning – direkte fra din egen sofa.

Som erfaren underviser hjælper jeg både begyndere og øvede klubspillere med at finde deres styrker, arbejde med svagheder og udvikle spillet.

Du kan vælge mellem 1:1 lektioner og holdundervisning.

Læs mere på www.Skaktraening.dk

Vinden i brættet

af GM Henrik Danielsen

Hvid: Christian Volmer Nielsen

Sort: GM Henrik Danielsen

(5. runde i klubturneringen)

1.e4 d6 2.d4 Sf6 3.Ld3 e5 4.d5

Christian ændrer pludseligt kurs. Han træder bort fra kendt terræn og ind i kongeindianskens dybe skove — et landskab, hvor den uerfarne let farer vild, og hvor den tålmodige finder styrke i mørket. Det er et modigt valg, men også et farligt ét, hvis det kommer af øjeblikkets lune snarere end af rodfæstet indsigt.

4...g6 5.Sf3 Sbd7 6.c4 Lg7 7.Sc3 0-0 8.h3 Sh5

Nu begynder spillets energi at skifte. Som en stille strøm, der pludselig får kraft. De næste tre træk bringer Hvid ud af balance — ikke fordi de er dårlige i sig selv, men fordi de skærer sig på stillingens rytme. Sorts brikker, der før stod tålmodigt i skyggen, rejser sig nu som en voksende storm. **9.Se2** Han mister kontrollen over

feltet e4 - det stille centrum, hvorfra alt udspringer.

I det øjeblik forlader han den indre ro, og stillingen begynder at trække vejret på Sorts præmisser.

9...f5 10.Lg5. Løberen træder frem som et håb, men ender med at åbne vejen for modstanderen. Den sorte dronning får et kongeligt udsyn, og løberen står tilbage uden rytme. Som en fugl, der fløj for tidligt.

10...De8 11.Sg3 Sf4 Et slag som et lyn i klar luft — uventet, men uundgåeligt. De sorte kræfter bevæger sig nu med naturens præcision. Der er ingen vrede i trækket, kun nødvendighed. **12.exf5 Sxd3+ 13.Dxd3 Sc5** Her vandt 13... e4 mere stilrent. **14.Dd2 e4 15.Sd4 Sd3+**

Og dér står Hvid nu. Som en sejler, fanget i modvindens kreds. Han mærker, hvordan stillingen glider fra ham, ikke i et øjeblik, men som et langsomt tab af fodfæste. Sådan sker det for enhver spiller — den dag, hvor man handler uden

forbindelse til sit eget centrum.

Jeg husker det selv. Tilbage i 1980'erne, da jeg troede styrke lå i viljen alene. Jeg mødte Mads Reinert, og han lærte mig noget, ingen teori kunne: med De8, Sf4 og f5 viste han, at den, der forstår rytmen i stillingen, altid finder vind.

Jeg tabte dengang, men vandt indsigt. For kun den, der har lidt, kan spille med sand mildhed. Kun den,

der har været i stormen, ved, hvornår man skal tie.

Skak er ikke blot kamp — det er kunsten at forblive stille, mens alt bevæger sig. **0-1**

Kan man tabe sig ved at spille skak?

Illustreret Videnskab skriver:

Hjernen tegner sig for 20 procent af vores samlede energiforbrug. Men kan man ligefrem tabe vægt ved at koncentrere sig dybt, fx via et spil skak?

Det korte svar er desværre nej.

Det er ikke nogen effektiv slankekur bare ved at sætte sin hjerne på overarbejde – hvad enten det er ved at spille skak, lave matematiske opgaver eller løse kryds-og-tværs.

Selvom hjernen kun udgør omkring 2 procent af vores samlede vægt, står den for 20 procent af energiforbruget. Hjernen forbrænder dermed omkring 330 kilokalorier om dagen eller 14 kilokalorier i timen.

Det meste af energien bruges dog ikke på tankevirkksomhed, men på mere basale funktioner som at kontrollere musklerne og styre hjerterytmen og vejrtrækningen.

Hjernen vil ganske vist forbruge ekstra energi, når den udsættes for krævende opgaver, men forskellen er lille, formentlig bare på 3-4 kilokalorier i timen.

Foto Arne Dan Fjordside

Flyvende start i divisionsturneringen

Af Bjarne Sønderstrup

Aalborgs førstehold fik en storsejr på 7-1 i hjemmekampen mod Skive i første runde den 2. november. Godt hjulpet af, at Skive havde fire reserver med, skal det så siges. Men pointene blev hentet hjem på overbevisende måde, mere eller mindre.

Henrik havde et spændende parti, stod bedst længe og spillestyrken gjorde sig gældende til sidst. Edgar vandt stille og roligt en bonde og kørte det sikkert hjem med et tårn lukket inde på h-linjen. Gabriel var sidst færdig og vandt efter overbevisende powerplay. Jacob vandt også overbevisende, godt hjulpet af modstanderen, efter eget udsagn. Elenas gevinst så jeg ikke, men i slutstillingen var der en officer i overvægt.

Christians parti var det mest sindsoprivende. Efter en god åbning og efterfølgende bondegevinst, fik modstanderen godt

modspil. Det blev dog konverteret til et gunstigt slutspil for Christian, hvorefter han tabte et tårn på en springergaffel. Lige efter var det modstanderens tur til at være lige så gavmild, og det ebbede derfor ud som remis, som det naturligste i verden!

Mit eget parti er der ikke meget positivt at sige om. London-systemet er ikke lige min kop te, og jeg fik en trykket stilling. I forsøget på at komplicere tabte jeg en bonde, men fik heldigvis reddet en remis efter at bonden var tilbageerobret.

På sidste bræt spillede Svend Ole et mønsterparti (set fra sidelinjen) mod sorts Sveshnikov-sicilianer.

7-1 og vi lægger os klart i førertrøjen, da alle andre holdkampe var meget jævnbrydige.

Foto Arne Dan Fjordside

Øretæver i Aalborg

Af Morten Fabrin, Skive

I femte runde i sidste sæsons turnering måtte Skives førstehold til Jetsmark med fire afbud i bagagen og indkasserede en øretæve på $7\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Historien gentog sig næsten i første runde i dette års turnering, ligeledes i det nordjyske, da vi stillede med fire reserver i Aalborg mod det nok stærkeste hold i 1. divisions gruppe 4. Denne gang opnåedes dog dobbelt så mange point i kraft af hele to remiser.

Vittige hunde kommenterede det noget amputerede Skivehold med, at Skive 1 jo var rykket ned, og at det jo var klubbens andethold, der havde sejret i sidste sæsons Mesterrække og havde vundet oprykningsskampen mod Skørping, så det strengt taget burde være Skive 2, der nu stillede op i divisionen, dog nu "forstærket" med nogle få førsteholdsspillere.

Der var afbud fra Vagnur, Claes, Thor og fra vort nye topbræt Dmitry, så det var fire af vore seks øverste, der manglede, og heller ikke de stærkeste reserver kunne mobiliseres. Så fra sidste sæson var det bl.a. fire andetholdsspillere og en tredjeholdsspiller, der mødte op i Aalborgs nye spillelokal, der mirakuløst nok hedder "Remisen". To remiser blev det da også til, begge leveret af reserver, mens resten af holdet måtte overgive sig.

Noteringslisterne var uden gennemslag, så jeg har ikke kunnet gennemspille partierne. Det følgende referat må derfor tages med visse forbehold og er kun bygget på mine overfladiske indtryk.

Selv var jeg den første, der var færdig. Min modstander Jacob Würtz lagde som hvid op til en symmetrisk engelsk, som jeg har

Foto Arne Dan Fjordside

spillet utallige gange og føler mig hjemme i som både hvid og sort. Denne gang ville jeg dog variere og forsøgte mig med noget gammel-indisk, som jeg slap rimeligt fra i begyndelsen. Derefter gjorde jeg mig skyldig i et par alvorlige fejl-vurderinger, som medførte et stort materialetab, så 1-0 efter 28 træk.

Kort efter måtte Lars Agger kaste håndklædet i ringen, da hans dygtige modstander Elena Steffensen slap rigtig godt fra sin Modern Defence. En stærk fribonde kostede en officer, og der var ingen rusk i en afklaret stilling.

Mirsad Subasic fik en betydelig fordel med en fri merbonde i a-linjen og dominans, men det lykkedes på en eller anden måde for Aalborgs formand at få skovlen under bonden, og så var stillingen helt udlignet til remis.

Stormester Danielsen fik efter en meget kompliceret åbning og ligeledes et ganske indviklet midtspil denne gang revanche for sidste års tab mod Støvring ved førstebrættet i et parti, hvor Claus den-

ne gang kom i tidnød.

Kort efter måtte Phillip Nielsen give sig i et tårnslutspil med minusbonde, hvor Phillips tårn yderligere blev klemmt ud på randen uden at kunne aktiveres. Phillip fik derfor ingen revanche mod sin modstander, som han også tabte til i fjor, idet den meget dygtige Edgar Becerra afviklede til et vundet bondeslutspil.

Morten Sørensen fik med sort i en sicilianer meget fint og aktivt spil, og set fra sidelinjen lignede det en gevinststilling for Morten, der havde fået skubbet en bonde frem til f3 med voldsomme trusler. Det lykkedes imidlertid for den langt højere ratede Aalborgmand at parere truslerne, ligesom Morten kom i alvorlig tidnød og måtte opgive partiet.

Steen Nielsen spillede med sort en Caro-Kann, der udviklede sig noget betænkeligt. Steen har spillet denne åbning i ca. 60 år, men sagde selv, at lige netop denne variant var han ret ubekendt med. Steen holdt imidlertid balancen, og det mundede ud i et lige slutspil

med T og S til Steen mod T og L, og så var der tre bønder på hver side. Chr. Volmer, som vi jo kender fra deltagelse i flere turneringer i Skive, bukkede pludselig og gik i en springergaffel, så han mistede tårnet med klar gevinststilling til Steen til følge, men ganske få træk senere lod Steen unødvendigt sit tårn indespærre, så det gik tabt. Efter afbytning af de lette officerer, endte kapløbet om bondeforvandlingerne lige, så der blev taget remis.

Til sidst sad Per Nielsen med et dårligt dobbelt tårnslutspil med minusbonde mod Gabriel Stricker og tabte.

Aalborgfolkene havde klart højest rating på alle brætter med en forventet score på 5,68 mod 2,32 til Skive, og nederlagene på bræt 1-5 var helt regulære. Vore reserver på bræt 6-8 ydede en rigtig god indsats og skal bestemt ikke bebrejdes for, at vi muligvis på visse tidspunkter havde gode gevinstchancer i alle disse tre partier.

Det var således et formodet top-hold, der også vandt kredsen i fjor, vi mødte i første runde og som endda stillede med en reserve på 8. bræt, der har 109 mere i rating end den faste mand på denne plads.

Hvis Skive Skakklub skal undgå at lande på en af de to nedrykningspladser, er det efter dagens resultat absolut nødvendigt at undgå afbud i det omfang, vi var ramt af i første runde. Samtidig med 2., 3., 5. og 6. runde skal Skives andethold spille i Mesterrækken, og det siger sig selv, at det vil svække

Foto Arne Dan Fjorsside

andetholdet alvorligt, hvis dette hold skal levere spillere til førsteholdet.

GM Henrik Danielsens

Skak-trafiklys

**STOP
OG TJEK**

**SCAN OG
VURDÉR**

**UDFØR
TRÆK**

Den gyldne bølges rejse

Af GM Henrik Danielsen

Hvid: Claus Støvring, Skive
Sort: GM Henrik Danielsen
Hold 1. div. 4 Aalborg

1.e4 d6 2.d4 Sf6 3.Sc3 g6 4.Le2 Lg7 5.h4 hvid åbner med glød og mod, som en flamme der vil tænde hele brættet. Sort svarer uden uro, c5, og lader vinden finde sin retning. **5...c5 6.dxc5 Da5 7.cxd6** Bedre var **7.Ld2** – at lade vandet flyde, ikke bryde. Nu sprænger hvid sin egen rytme.

7...Sxe4 8.dxe7 Sc6 9.Kf1 Sxc3 10.bxc3 Sxe7

Kongen står på f1 – ude af balance, som et sejl, der endnu ikke har fanget vinden. Hvids stilling er brudt, men i bruddet anes begyndelsen på noget nyt. Sorts hænder rører ikke meget, men alt bevæger sig omkring ham.

11.Tb1 0-0 12.Lg5 Te8 13.Sf3 Le6

14.c4 Dxa2 15.Txb7 Sc6 16.h5 Lxc4 17.Lxc4 Dxc4+ 18.Kg1 Se5 19.hxg6 hxg6 20.Th4 Dc6

Nu dæmpes alt. Stillingen trækker vejret som før regn. Hvids energi er spredt; sort står roligt, samlet som klippen under bølgen.

21.Tb3 a5 Et træk så stille, at det næsten ikke høres – men hele partiet ændrer farve. Den lille a-bonde vågner, som en gylden gnist under overfladen.

22.Sd4 Dd5 23.Db1 Sc4 24.Tb5 Dd7 24...Dd6 truede **Sa3**, men blev forkastet på grund af **25.Sf5 gxf5 26.Txc4**; dog afgør a-bonden efter **26...a4**. **25.Tb7 Dc8 26.Sf3 a4 27.Tb4 a3 28.Da2 Se5 29.Thf4 De6 30.Tb3 Dd5 31.Lf6** Et træk i håb, men havet er allerede begyndt at stige.

31...Sxf3+ 32.Txf3 Lxf6

Hvid opgav på grund af **33.Txf6 Te1+ 34.Kh2 De5**. 0-1

Foto Arne Dan Fjordside

Claus Støvring tænker efter Henrik Danielsens træk 4...Lg7.

bonde bevægede sig som tid: stille, uafvendelig, ufejlbarlig.

Da stillingen faldt til ro, var der intet mere at bevise. Alt var fuldendt.

Den gyldne bølge havde nået sit hav.

Brættet stod tilbage i ren harmoni. Hvids flamme havde brændt sig selv ud.

Sorts bølge havde rejst sig – ikke i vrede, men i nødvendighed.

Fra det øjeblik 21...a5! blev spillet, flød alt i én retning. Den lille a-

Pas på fælderne

af Lars Lindhard

Carl Schlechter

Der er mange åbningsfælder og matsætninger, som har kendte navne, men som reelt ikke har været spillet blandt mestrene i virkeligheden, men sommetider...

I august 1911 spillede Carl Schlechter mod Julius Perlis i den internationale turnering i Karlsbad

I partiet opstod efter **1.d4 d5 2.Sf3 Lf5 3.c4 c6 4.Db3 Db6 5.cxd5 Dxb3 6.axb3 Lxb1 7.dxc6** denne stilling med sort i træk.

Stillingen har siden - som en form for åbningsfælde - givet anledning til en del analyse.

Sort trak ifølge analysen Le4. Hvid svarede med Txa7 og sort opgav, da han enten går mat eller taber en officer.

I det virkelige parti hoppede Perlis dog ikke i fælden, men trak **Sxd6** og partiet fortsatte i 35 træk, inden Schlechter vandt til sidst. Schlechter sluttede på en tredjeplads i turneringen. Perlis blev nr. 13.

Åbningsfælden kom med i James Plasketts bog "Catastrophes in the opening" fra 1979, og kan nu også findes andre steder.

I juli 2024 spillede Fabiano Caruana med hvid mod Alireza Firouzja i kvartfinalen i CrunchLab Masters Div. 1 W på chess.com, hvor en lignende stilling opstod efter **1.c4 c6 2.Sf3 d5 3.g3 Lg4 4.Se5 Lf5 5.Db3 Db6 6.cxd5 Dxb3 7.axb3 Le4 8.dxc6**.

Kommentatorerne i studiet nævnte, at det da lignede Schlechters fælde, men den hopper Alireza naturligvis ikke i ha-ha, hvorefter

Firouzja, der havde åbenbart ikke havde læst bogen, trak **Lxh1** og opgav efter hvids næste træk **Txa7**.

Firouza sagde bagefter: "Jeg var meget ked af det, men så så jeg, at Fabiano grinede meget foran kameraet, så jeg tænkte, at jeg måtte gøre gengæld på en eller anden måde. Jeg fik en masse motivation fra hans grin."

Firouzja vandt matchen med 3-2. og nåede senere helt til The Grand Final, hvor han dog tabte til Maxime Vachier-Lagrave.

Anish Giri skrev i en kommentar:

"I spent my entire childhood hoping to get to play this trap in a real game once. Never happened."

Partiet er efterfølgende omtalt i adskillige skakvideoer på nettet.

Carl Schlechter var i øvrigt ikke hvem som helst. Han spillede i 1910 mod Lasker om verdensmesterskabet og førte før det 10. og sidste parti. Her lavede han nogle fejl og tabte, så matchen endte uafgjort 5-5, og Lasker beholdt titlen.

Schlechters niveau svarede i august 1911 til en rating på 2755 mod Perlis' 2604, hvordan man så kan regne den slags ud,

Schlechter-Perlis

Caruana-Firouzja

Min tid i Aalborg Skakforening

af Eric Bentzen

Det begyndte i 1969 på et drenge-værelse, hvor fire knægte i 14-årsalderen fandt på at spille skak.

Det var Kurt Hollesens idé, og han var klart den stærkeste af os. Han havde lært spillet af sin far, Elmer, der havde spillet i klub i mange år.

Elmer var skomager og havde værksted i en kælder på Kastetvej. Når jeg ser ham for mig, har han altid en halvt udbændt cerut skruet fast i mundvigen.

Jeg tog konkurrencen alvorligt, lånte skakbøger på biblioteket og fik en smule begreb om, hvad spillet går ud på. "Verdens bedste skak" af Jens Enevoldsen blev min godnatlæsning.

Kurt meldte sig ind i Aalborg Skakforening og lokkede mig med. Ingen kunne forudse, at jeg ville blive klubmester tre år senere.

Mit første besøg i klubben

Jeg besøgte Aalborg Skakforening

første gang i januar 1970. Jeg var 14 år gammel. Klubben spillede hver tirsdag aften på soldaterhjemmet "Trekanten", der havde til huse på 1. sal på det nordvestlige hjørne af krydset mellem Vesterå og Bispensgade.

Da jeg trådte ind, var der kun tre til stede: Niels Larsen, Frank Pedersen og kassereren Aage Møller. Det beskedne fremmøde skyldtes, at der samme aften blev spillet byturnering på Ungdomsgården, det tidligere vandrehjem på Kornblomstvej.

Min første modstander var Niels Larsen. Han blev pudset på alle nye spillere, fandt jeg senere ud af. Han var nemlig klubbens absolut svageste, og de fleste nyankomne fik således et boost af selvtillid den første aften.

Niels Larsen var vel pensionist, en lille duknakket mand i grå habitjakke. Han var venligheden selv og bød gerne et bolsje fra en lille blikæske, han trak op af lommen. Selvom han sjældent fik point, kom han trofast hver tirsdag. Her et eksempel på hans spil fra skakforeningens sommerturnering i 1971:

Hvid: Eric Bentzen

Sort: Niels Chr. Larsen

1. d4 d5 2. c4 b6 3. cxd5 Dxd5 4. Sc3 Dc6 5. e4 Sf6 6. Lb5 1-0

Tilbage til mit første besøg.

Jeg vandt ret nemt over Larsen, og spillede så mod Frank Pedersen. Jeg husker ikke, om jeg vandt

eller spillede remis, men i det tredje parti spillede jeg remis med Møller, så jeg var mægtig stolt, da jeg cyklede hjem.

Frank Pedersen var som Larsen et trofast medlem. Der var lidt bohe-me over ham, og når han stod skidt, sagde han altid: *"Det er noget Hudibras!"*, og følgelig kaldte vi drenge ham aldrig for andet end *"Hudibras"*.

Den allerførste tid

Karl Sønderstrup har i sit jubilæumsskrift, *"Aalborg Skakforening i 100 år"* skrevet bredt om perioden 1970-1980, så jeg vil lægge vægten på min egen udvikling i disse år.

Jeg klarede mig rimeligt i klubbens sommerturnering 1970, og da hovedkredsturneringen startede, fik jeg plads på et hold i B-rækken.

Udekampe i oplandsbyerne blev ofte spillet på kroer, hvor kroen så tjente lidt på at servere kaffe. Det var vist almindeligt at stoppe urene og forlade brættet, mens kaffen blev indtaget, men min hukommelse er lidt usikker på det punkt.

Jeg drak ikke kaffe, men da lompepengene ikke matchede kroernes priser på sodavand, lærte jeg det.

Profiler

I disse år kom der flere unge spillere til. Bjarne Sønderstrup og Kurt Hollesen var allerede medlemmer, da jeg meldte mig ind, og senere kom bl.a. Poul Andersen og Ole Hansen. Poul og Ole blev mine nære venner.

Poul Andersen, 1973

Poul var en munter fyr, og vi tilbragte mange timer på hans værelse på Provstejorden med at spille skak og høre Beatles. Han kom fra Odder, og det kunne man tydeligt høre: Odder blev til *"Oujjer"*.

I 1974 blev han student og fik arbejde hos postvæsenet, først i Fjerritslev siden i København.

Poul døde i 1994, det var vist leukæmi, og når jeg passerer Provstejorden, sender jeg ham altid en tanke.

Klubben havde flere stærke spillere - ikke på mesterniveau, men bedre end blot habile. Nævnes kan huggeblokken Ole Lomholt Hansen, Robert E. Kristensen, der var en farlig angrebsspiller, Niels Smidstrup, Regnar Larsen med flere. Dem fik jeg ikke noget personligt forhold til, dertil var aldersforskellen for stor.

Klubbens mangeårige formand, Karl Sønderstrup, var en institution i sig selv og en utrættelig slider

for klubben. Som et pudsigt minde kan nævnes, at han ofte sagde "Godt så!". Det har jeg vist aldrig hørt andre sige.

De første turneringer

Min første turnering var klubbturneringen 1970/71, hvor jeg klarede mig godt i undergruppen. Karl Sønderstrup indstillede mig til at starte i 2. klasse og altså springe 3. klasse over. Min første koordinerede turnering var Aalborg Byturnering 1971, hvor jeg scorede 4½ af 7. Mit spil var meget umodent, men der var positive glimt. Partiet mod Bjarne Sønderstrup sluttede med en sjov kongejagt fra g8 til a3 – "nøgenbadning" som Jørgen Hvenekilde ville kalde det:

Hvid Eric Bentzen

Sort: Bjarne Sønderstrup

1. d4 d5 2. Sf3 Sf6 3. c4 e6 4. Lg5 Le7 5. Sc3 0-0 6. e3 Sbd7 7. Tc1 c6 8. Ld3dxc4 9. Lxc4 b5 10. Ld3 a5 11. 0-0 b4 12. Se4 La6 13. Sxf6+ Lxf6 14. Lxf6 Sxf6 15. Txc6 Lb7 16. Tc5 Tc8 17. Dc2 Dd7 18. Td1 Ld5 19. Tc1 Txc5 20. Dxc5 Ta8 21.b3 Se4 22. Lxe4 Lxe4 23. Se5 Db7 24. f3 Lg6 25. Sc6 Da6 26. Se7+ Kh8 27. Sxg6+ hxg6 28. De7 Ta7

Nu starter jagten.

29. Df8+ Kh7 30. Tc8 Kh6 31. Dh8+ Kg5 32. f4+ Kf6 33. Dh4+ Kf5 34. Tc5+ Ke4 35. Te5+ Kd3 36. De1 Kc2 37. Tc5+ Kd3 38. Df1+ Kxe3 39. Te5+ Kxd4 40. Df2+ Kc3 41. De3+ Kb2 42. Dd2+ Ka3 43. Te2 Db6+ 44. Kh1 1-0

Ved påsketurneringen i Hjørring 1971 blev det til 4 af 7 i 2. klasse Junior, og ved Junior DM i Vejle samme år blev det til 4½ af 7.

Det var jo ikke gratis at spille turneringer i andre byer, og klubben ydede en vis økonomisk støtte til juniorerne. Jeg har en vag erindring om, at der var en juniorfond af en slags, men jeg er usikker.

Spillelokaler og oprykning til 1. klasse

Oprykning til 1. klasse kom først i Aalborg Skakforenings EMT i september 1971.

Turneringen blev spillet i et kælderlokale i Aalborgshallen, hvor klubben fik husly, da soldaterhjemmet lukkede. Det var elendige spilleforhold. Pladsen var trang, og det skete, at Skydebrødrene bowlede larmende lige udenfor, mens de ihærdigt forskød væskebalancen.

Hvis man forlod stedet sent, skulle man ud gennem Restaurant Papegøjehaven, hvor man af og til kunne se byens honoratiories rense drøbelen med Cognac efter endt spising. Så blussede Marius Andersens runde kinder rødt, og ja, det er borgmesteren, jeg taler om: "Bus-Marius". Det var før, han blev fældet af et mosgrønt badeværelse – søg på nettet, hvis du ikke kender den historie.

Eric Bentzen spiller mod Bjarne Sønderstrup 1973. Poul Andersen og Karl Sønderstrup ser på.

Som sagt var spilleforholdene elendige, og klubben mistede medlemmer.

Senere fik vi lokaler i den katolske friskole på Badehusvej, og der var langt bedre forhold. Ikke prangen, men roligt og med helt andre priser på vand, øl og kaffe. Det blev et vendepunkt for klubben.

Korrespondance- og problemskak

Jeg blev ven med Holger Helledie, der kom til klubben fra Brønderslev, da han skulle læse på handelsskolen. Vi tilmeldte os en korrespondanceskakturnering i mit navn og brugte mange timer på Holgers værelse med at analysere partierne.

Holger var en dygtig opgavekomponist, og han lærte mig om problemskak (hjælpemat, seriehjælpemat, selvmat, slutspilsstudier

osv.) og ikke mindst fantasiskak med brikker, der havde eksotiske navne og gangarter. Jeg husker især den reflekterende natrytter.

Da Holger flyttede fra byen, var det enden på min "problemtid," men vi havde sporadisk kontakt, til han døde i 2019.

Mesterrækken 1971/72

I hovedkredsturneringen spillede jeg nu på mesterrækkeholdet. Klubben var året før rykket ned fra 3. division og havde to hold i mesterrækken.

Vi knægte spillede på 2.holdet og var tæt på at komme foran 1.holdets garvede spillere. 1.holdet stod dog distancen og rykkede op i 3. division.

Turneringer 1972

Jeg debuterede i 1. klasse i 1972 i

byturneringen, hvor jeg scorede $4\frac{1}{2}$ af 7, og jeg vandt klubbens sommerturnering uden tabspartier, så det gik ganske rimeligt.

Junior DM blev i 1972 spillet i Frederikshavn, og vi var et kuld afsted. Det var august måned, og vi boede i telt på en campingplads.

Vi kunne ikke finde ud af at rejse villateltet, men fik heldigvis hjælp af nogle rigtige campister. Da turneringen var slut, og teltet skulle pakkes sammen, væltede der tusindvis af ørentviste ud af rørene - det er de underligste ting, man husker.

Jeg scorede 5 af 7 i 1. klasse, og her og der så spillet fornuftigt ud.

Senere samme måned startede Aalborg Skakforenings EMT. Jeg vandt 1. klasse med $6\frac{1}{2}$ af syv og kunne nu kalde mig mesterspiller.

1972 var også året, hvor Bobby Fischer spillede VM-match mod Spasskij i Island. Matchen fik massiv pressedækning, og det væltede ind med nye medlemmer. Skak var virkelig i vælten!

I disse år spillede jeg også en del korrespondanceskak. Det var før, computerne spolerede fornøjelsen ved den disciplin.

3. division og oprykning til eliteklassen

I sæsonen 72/73 spillede vi i 3. division, og nu var "drengene" på klubbens 1. hold. Jeg vandt alle 7 partier og dermed et skakur.

I januar 1973 debuterede jeg i mesterklassen i byturneringen. Niveaueet var ikke højt, og jeg vandt gruppen med 6 af 7 og rykkede dermed op i Eliteklassen.

I den anledning blev "talentet" interviewet til Aalborg Stiftstidende. Artiklen smurte tykt på, og det, jeg havde sagt, blev fordrejet til uken-delighed. Siden har jeg næret en dyb mistillid til journalister og deres historier!

1973 var også året, hvor jeg blev klubbester for første gang.

Nogle år senere blev eliteklassen afskaffet. Jeg husker ikke årstallet, men der var vist en sammenhæng med indførelsen af ratingsystemet.

I påsketurneringen 1973 i København deltog jeg for første gang i eliteklassen og måtte kridte skoene for ikke at rykke ned. Det var anderledes hård modstand, end jeg var vant til, og jeg havde ikke spillet længe nok i mesterklassen til at blive hærdet.

Jeg spillede bl.a. mod Gerner Carlsson. Han var en gemytlig cigarryger med dansk/svensk baggrund, og så var han altid i skarp opposition til DSU's ledelse. Intet delegeretmøde uden at Gerner kom med tirader fra talestolen - den fik ikke for lidt med "*Kan I høre støvletrampet?*" og hvad ved jeg. Gerner døde i 2022.

Ib Skovgaard gav mig en kold afvaskning:

Hvid: Ib Skovgaard

Sort: Eric Bentzen

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. c3 Sf6 4. d4 Sxe4 5. d5 Sb8 6. Sxe5 Le7 \$2 7. Dg4 Sg5 8. h4 d6 9. Da4+ Kf8 10. Sd3 Ld7 11. Df4 De8 12. Le3 h6 13. hxg5 Lxg5 14. Dxg5 1-0

Jeg undgik dog nedrykning.

Træningsmatch og Junior DM 1973

Ole Hansen (tv.) mod Eric Bentzen

Vi drenge kunne ikke få skak nok, og i sommeren 1973 spillede Ole Hansen og jeg en træningsmatch som opvarmning til Junior DM. Jeg vandt uvenskabeligt 6-0.

Ved Junior DM i 1973 i Helsingør klarede jeg mig hæderligt i mesterklassen med 4½ af 9 og mødte bl.a. Carsten Høj og Erling Mortensen.

I Aalborg Skakforenings EMT prøvede jeg nu kræfter med de stærke Nørresundbyspillere, og det gik nogenlunde.

I Aalborgs byturnering 1974 gik det knap så godt. Nørresundbyspillerne (Bent Sørensen, Erik, Svend og Børge Pedersen, Jørgen Jørgensen m.fl.) var hårde at bide skeer med.

Mit spil var for forceret og mangelde tyngde. Jeg havde endnu ikke lært, at frugten først skal plukkes, når den er moden.

Oprykning til 2. division

Oprykningsholdet: Siddende fra venstre: Ole Hansen (reserve for Jørgen Nielsen), Regnar Larsen, Karl Sønderstrup (holdleder) og Carl Johan Andersen. Stående fra venstre: Poul Andersen, Eric Bentzen, Bjarne Sønderstrup, Ole Lomholt Hansen, Kurt Pedersen og reserven Kim Houlberg.

Det gik glimrende for vores 3.divisionshold. Jørgen G. Nielsen var vendt tilbage til klubben efter nogle års eksil i København, og han var en klar forstærkning, om end han ikke spillede alle partier. Carl Johan Andersen, der havde fået arbejde som lærer på Hasseris Gymnasium, var også en forstærkning.

Holdet vandt sin gruppe i 3. division og rykkede op i 2. division.

I 1974 flyttede Poul Andersen og Bjarne Sønderstrup fra byen. Det var en svækkelse af førsteholdet, men til gengæld meldte brødrene Jens Jørgen og Arne Christiansen sig ind, og de var begge stærke spillere.

Turneringer 1974/75

Ved DM i 1974 scorede jeg 4½ af 8. Gerner Carlsson røg endnu en gang:

*Hvid: Eric Bentzen
Sort: Gerner Carlsson*

1.d4 Sf6 2.Sf3 g6 3.c4 Lg7 4.g3 0-0 5.Lg2 d5 6.cxd5 Sxd5 7.0-0 Sc6 8.Sc3Sb6 9.e3 Te8 10.d5 Sb4 11.e4 e6 12.a3 Sa6 13.Lg5 f6 14.Lc1 exd5 15.exd5 Ld7 16.Lf4 Tc8 17.Sd4 Sc5 18.b4 Sca4 19.Sxa4 Lxa4 20.Dd2 Ld7 21.Tac1 f5 22.Tfd1 Le5

23.Sc6 Lxc6 24.Lxe5 Lxd5 25.La1 c6 26.Dd4 1-0

I flere af de andre partier var det tydeligt, at jeg manglede soliditet, og at mit åbningsrepertoire var hullet.

Mod Egon Laugesen kom jeg helt galt afsted, men underholdende var det:

*Hvid: Egon Laugesen
Sort: Eric Bentzen*

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 a6 4.La4 Sf6 5.0-0 Sxe4 6.Te1 Sc5 7.Sxe5 Sxe5 8.Txe5+ Le7 9.Sc3 Sxa4 10.Sd5 0-0 11.Sxe7+ Kh8 12.Dh5 g6 13.Dh6 Te8 14.Th5 1-0

I Aalborg Skakforenings EMT 1974 blev det til mådeholdne 4 af 7.

Divisionsholdet var jo rykket op i 2. division, og her var modstanden anderledes hård, men vi klarede os hæderligt, ikke mindst pgå. brødrene Christiansen der også socialt faldt godt ind på holdet.

I byturneringen 1975 klarede jeg det rimeligt med 4 af 7. Nørresundbyspillerne dominerede den lokale top-scene.

Ved DM i påsken (Odense) blev jeg nr. 2 i eliteklassen med 5½ af 8. Vinder blev Carsten Høi, senere danmarksmester og GM.

Jeg holdt remis mod Høi med det yderste af neglene, og jeg fik revanche mod Egon Laugesen:

Hvid: Eric Bentzen

Sort: Egon Laugesen

1.d4 g6 2.c4 Lg7 3.g3 d6 4.Sc3 Sf6 5.Sf3 0-0 6.Lg2 c6 7.0-0 Sbd7 8.e4 e5 9.h3 a5 10.Le3 exd4 11.Sxd4 Sc5 12.Dc2 Te8 13.Tad1 De7 14.Tfe1 Se6 15.Sde2 Sc5 16.Lf4 Td8 17.Td2 Sh5 18.Le3 f5 19.exf5 gxf5 20.Dd1 Se4 21.Sxe4 fxe4 22.Sc3 Lxc3 23.bxc3 Sf6 24.Lg5 Lf5 25.Lxe4 Lxe4 26.Lxf6 Dxf6 27.Txe4 Dxc3 28.Txd6 Tf8 29.Te7 Db2 30.Dg4+ Kh8

31. Txh7+ 1-0

Træningsturnering sommeren 1975

Klubbens unge spillere havde blod på tanden, og Jørn Sloth (senere VM i korrespondanceskak) indvilligede i at spille med i en træningsturnering. Jørgen Nielsen syntes også, at han trængte til lidt kamptræning, så han deltog også.

Sloth vandt alle partier, og jeg blev nr. 2 med 6 af 7. Jeg var lidt hård ved klubkammeraterne. Her partiet mod Jens Jørgen Christiansen:

Hvid: Jens Jørgen Christiansen

Sort: Eric Bentzen

1.d4 f5 2.g3 Sf6 3.Lg2 e6 4.c4 Lb4+ 5.Ld2 De7 6.Sf3 0-0 7.0-0 Lxd2 8.Sbxd2 d6 9.Dc2 Sc6 10.e3 e5 11.d5 Sd8 12.b4 Sf7 13.Sb3 Ld7 14.a4 g5 15.Tfd1 e4 16.Sfd4 Se5 17.Lf1 Tae8 18.Le2 Dg7 19.Sd2 Dh6 20.Db3 Sfg4 21.Sf1 f4 22.exf4 gxf4 23.gxf4 Txf4 24.Lxg4 Lxg4 25.Se6 Sf3+ 26.Kh1 Lxe6 27.dxe6 Tg4 0-1

Hollandsk var dengang et af mine favoritvåben, men mod de helt stærke spillere var åbningen lidt for usund, og jeg skiftede senere til noget mere solidt.

Aalborg Skakforenings EMT startede en måned senere, og her blev jeg nr. 2 efter Svend Pedersen, Nørresundby. Vi scorede begge 5 af 7, men Svend havde bedre korrektion. Det var første gang, jeg rigtigt bed fra mig mod de stærke Nørresundbyspillere.

Ikke længe efter vandt vi Skakringens Pokalkamp med 2 points forspring til Nørresundby. Dengang var der 4 klubber i byen: Aalborg, Nørresundby, Vejgård og Alliancen. Åbybro var også med i Skakringen, så pokalkampen var et større arrangement.

Jeg mødte Svend Pedersen på 1.bræt:

Hvid: Svend Pedersen

Sort: Eric Bentzen

1.e4 Sc6 2.d3 e5 3.g3 Lc5 4.Lg2 Sf6 5.Sf3 d6 6.0-0 0-0 7.c3 a6 8.a4 Lb6 9.Sbd2 Le6 10.h3 h6 11.Sh4 d5

12.De2 Dd7 13.Kh2 Tad8 14.f4 dxe4
15.dxe4 Dd3 16.Dxd3 Txd3 17.f5 Lc8
18.Shf3 Te8 19.Se1 Tdd8 20.Sc4 Sa5
21.Sxa5 Lxa5 22.Sc2 Ld7 23.Te1 Lc6
24.Sa3 b5 25.axb5 axb5 26.Sxb5 Lb6
27.Sa3 Td3 28.Lf1? Tf3 29.Lg2 Tf2
30.Sc4 Sxe4 31.Sxb6 Sd2 32.Tg1
Lxg2 0-1

På Tg2 følger Sf3, og lyset går ud.

Nogle år senere giftede Svend sig med min søster, men det er en anden historie - og nej: Hun spiller ikke skak!

Træningsturnering 1977

Nu har jeg har afliret resultater nok, lad os derfor springe frem i tid til sommeren 1977, hvor vi spillede endnu en træningsturnering. Denne gang med deltagelse af Søren Ejdm (SK1968) og landsholdsspilleren Bjarke Kristensen.

Bjarke var udstationeret ved militærpolitiet på Nørre Uttrup kaserne, og han vandt suverænt med 7 af 7. Jeg blev nr. 2 med 5 point.

Nogle år senere flyttede Bjarke til Norge, blev gift og tog navneforandring til Sahl.

I mit parti mod Bjarne Sønderstrup svækkede Bjarne sin kongestilling unødigt, og straffen var klassisk:

Hvid: Eric Bentzen

Sort: Bjarne Sønderstrup

1. e4 c6 2. d4 d5 3. exd5 cxd5 4. c4 Sf6 5. Sc3 e6 6. cxd5 Sxd5 7. Ld3 Le7 8.Sf3 0-0 9. 0-0 h6

Ikke godt - giver hvid et angrebspunkt.

10. Te1 Sxc3 11. bxc3 Sd7 12. Lc2 Sf6 13. Dd3 b6 14. Se5 Dc7

15. Lxh6 Te8 16. Lxg7 1-0

Hvis løberen slås på h6 eller g7, følger Dg3+, en skak med springeren, og Dc7 bliver pustet.

Hvad der siden hændte

Kort efter træningsturneringen i 1977 meldte jeg mig ud af Aalborg Skakforening og ind i Nørresundby.

Jeg havde haft nogle gode år i Aalborg, og med et kuld af unge spillere var der fremgang for klubben, men for mig var tiden inde til forandring.

Mine nære venner, Poul Andersen

og Ole Hansen, var væk, og jeg havde fået personlige venner i Nørresundby.

Jeg havde vundet de sidste fem klubmesterskaber i Aalborg og savnede udfordringer. Dem kunne jeg få i Nørresundby, som havde en meget stærk klubturnering og et hold i 1. division. Når jeg ser tilbage, var det den rigtige beslutning.

Mange år med skak har givet venner og bekendte over hele landet. Det er jeg taknemmelig for. Desværre er mange af dem borte nu, men sådan er det jo, og de gode stunder er ikke glemt.

Jeg spillede mit sidste seriøse skakparti i 2006. Ambitionerne var

indfriet, jeg var "mæt" og manglede spillelyst. Med årene steg behovet også for at slappe af fra jobbet i weekenderne i stedet for at spille skak og bruge tid på forberedelser mod en stormester, som formentlig ville banke mig alligevel.

Men jeg følger stadig med på nettet, når verdens stærkeste spillere dyster, og de seneste år har Helle og jeg besøgt påsketurneringen i Svendborg nogle dage.

Kærligheden til spillet er usvækket. En flamme blev tændt, da jeg som 14-årig besøgte Aalborg Skakforening første gang, og den brænder stadig, selvom jeg ikke spiller mere.

Eric-Bjarne 1971

Eric-Carlsson

Laugesen-Eric

Eric-Laugesen

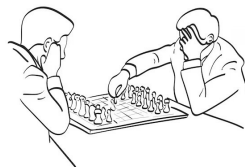
Christiansen-Eric

Pedersen-Eric

Eric-Bjarne 1977

Lenin spiller skak.

Lenin med Bowlerhat spiller mod Bogdanov.

Af Lars Lindhard

Den russiske forfatter Maxim Gorkij var i en periode i politisk eksil i udlandet for at undgå forfølgelse i Rusland.

Han boede på Capri i mere end syv år mellem 1906 og 1913, hvor han drev politisk agitation og samlede penge ind til det revolutionære arbejde for at få Tsaren væltet.

Gorkij fik besøg af andre russiske revolutionære, bl.a. Vladimir Lenin og Alexander Bogdanov, som spillede en stor rolle i udformningen af den bolsjevikiske ideologi.

De to besøgte Gorkij i 1908, og der blev efter fortællingen spillet adskillige skakpartier mellem de mødte.

Gorkij sørgede for at få besøget dokumenteret bl.a. gennem fotografier, som så også dokumenterer skakspillet, men partierne er ikke gemt for eftertiden, bortset fra et enkelt parti, som angiveligt skulle være spillet mellem Lenin og Gorkij under besøget.

*Hvid: Vladimir I. Lenin
Sort: Maxim Gorkij.*

**1.e4 Sf6 2.e5 Sd5 3.d4 d6 4.c4 Sb6
5.f4 dxe5 6.fxe5 Sc6 7.Le3 Lf5 8.Sc3
e6 9.Sf3 Le7 10.Le2 0-0 11.0-0 f6
12.Sh4 fxe5 13.Sxf5 exf5 14.d5 Sd4
15.Lxd4 exd4 16.Dxd4 Sd7 med ide-
en Lc5 17.Kh1 Lc5 18.Dd3 Dg5
19.Sb5 Tae8 20.Lf3?! Unøjagtighed.
Dc2 var bedre. 20...Te3 21.Dd2
Tf6?? Fejl. Dh6 var bedst. 22.b4
Le7?! 23.Sxc7??**

Trækket var efter de senere analyser en stor fejl. **23...Th6 24.Se6 Dg3 25.h3 Ld6 26.Kg1 Txh3**

og hvid opgav, da matten ikke kan undgås. Trækfølgen er **27.Dxe3 Th1+ 28.Kxh1 Dh2# 0-1**

Her er et billede af et andet parti mellem Lenin til højre og Bogdanov. Lenin har tilsyneladende netop vundet og råber "MAT!". Maxim Gorkij kigger på.

Selvom han nok ikke var nogen stærk spiller, var Lenin meget interesseret i skak, og skak blev som bekendt nationalsport i Sovjetunionen, da Lenin kom til magten efter revolutionen i 1917.

Beretninger, erfaringer og råd fra den evige 2. plads

Af Gabriel E. Stricker

Foto Lars Lindhard

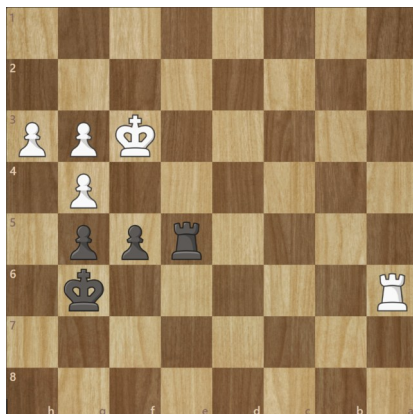
I løbet af 2025 har jeg deltaget i begge klubturneringer i Aalborg Skakforening samt Aalborg bymesterskab og alle gangene er det blevet til en 2. plads – kun overgået af GM Henrik Danielsen (selvom den nuværende klubturnering i skrivende stund stadig mangler en runde, skal der et matematisk mirakel til, hvis min 2. plads skal glippe her).

Da jeg er blevet opfordret til at lave et indlæg til klubbladet, forekommer det mig naturligt at beskrive processen gennem de 3 turneringer og videreformidle noget af den viden, som jeg enten har tilegnet mig eller benyttet undervejs. Mit indlæg kommer ikke til at indeholde hele partier, men vil være en fortælling, der slår ned på én kritisk/lærerig stilling fra hvert enkelt parti i turneringerne set fra mit perspektiv, hvorefter en læresætning kan udledes. Jeg håber på, at min fremstilling vil være brug-

bar – særligt for basisspillere, der har ambitioner om at avancere niveaumæssigt – og at der dertil vil være en vis underholdningsværdi i at se nogle af de penible situationer man stadig kan komme ud for som mesterspiller.

1. Det starter med et nederlag

I første runde af Aalborgs forårsklubturnering 2025 fik jeg min sag for, da min modstander var selveste storfavoritten GM Henrik Danielsen. Inden partiet var jeg af den opfattelse, at resultatet var givet på forhånd og min eneste opgave var at tabe med en smule værdighed i behold. Skæbnen ville det dog anderledes og efter et meget positionelt parti, hvor stormesteren med de hvide brikker ikke for alvor kunne bryde igennem, endte det i et tårnslutspil, hvor Henrik godt nok havde en ekstra bonde, men som med korrekt spil ikke burde have en betydning. Jeg formåede dog at lave en brøler i tidnød, som Henrik til gengæld returnerede, hvorefter denne stilling fremkom:

Stillingen efter 69. Ta7-a6+

I denne stilling har sort 3 lovlige træk – hvis man ser bort fra det umotiverede tårnoffer – men kun ét af trækkene holder remis. Det er dog vanvittigt komplekst at gennemskue, hvad forskellen skulle være på de 3 kongetræk, men se gerne om du kan finde det rigtige træk.

Hvis du fandt 69...Kg7 vil jeg gerne lykønske dig... med at finde det samme tabstræk, som jeg selv spillede. Herefter fulgte:

70. gxf5! - Txf5+ 71. Kg4! - Tb5 72. Kh5! - Tb3 73. Tg6+!

Havde jeg oprindeligt spillet det korrekte 69...Kf7! havde Tg6 ikke været en skak, hvorefter jeg selv kunne slå på g3 og få et dødt remis-slutspil. Men eftersom Tg6+ nu kommer med tempo, kan hvid nå at slå på g5 og dække sin g3 bonde med tårnet.

Efter knapt 4 timer i et mentalt tortur-helvende måtte jeg give fortabt på det, der kunne være blevet mit livs bedste resultat og partiet hjemsøger mig da også stadig regelmæssigt i dag.

Men hvad gik der galt? Jo, det kritiske tabstræk Kg7 spillede jeg enormt henkastet i den tro, at samtlige træk var tabstræk, idet jeg ikke havde opfattet, at hvids Tå6+ var resultatet af en brøler og ikke en genialitet. Fejlen kunne muligvis være undgået, hvis jeg havde bevaret en vis optimisme og ikke havde opgivet partiet mentalt.

Heraf kan man lære, at:

Hvis du ikke har opgivet partiet, må det være ud fra en præmis om, at der er håb endnu. Hvis der er

håb endnu, skylder du dig selv at overveje, om der er forskel på de træk, hvori dit håb ligger, også i tidnød – Et godt træk tager den tid, som et godt træk tager.

2. Oprensning mod en tidligere holdkammerat

I 2. runde skulle jeg møde Niels Gorm Andersen, som jeg tidligere har været holdleder for i mester-rækken. (Partiet blev faktisk ud-sat, så det kronologisk fandt sted efter runde 3, men for nemheds skyld kalder vi det bare runde 2).

Vores parti blev spillet forholds-vist upræcist fra begge parter og vi skal nu se et eksempel herpå:

Stillingen efter 7...Db6-a5

Sort har netop udført et træk, der truer den hvide løber på g5 – Hvad skal vi gøre? I partiet spillede jeg det unøjagtige træk 8.Ld2, der umiddelbart får løberen ud af skudlinjen og gør klar til at lave en aftrækker på sorts dronning. Problemet med trækket er bare, at hvid faktisk ikke har nogen gode

steder at sætte sin c3-springer og hvid har dermed bare udviklet sin løber baglæns og afgivet en vis portion af sin fordel. Et bedre træk havde været 8.Sf3, der både udvikler en officer og dækker løberen på g5.

Partiet fortsatte med en række tilsvarende upræcise træk, inden en taktik tillod mig at vinde en officer og dermed partiet på træk 26.

Heraf kan man lære, at:

Hvis du kan løse et problem med enten et aktivt/fremadrettet træk eller et passivt/tilbagegående træk, så vælg den aktive løsning.

3. Når principperne kan fraviges

I 3. runde skulle jeg møde den altid smilende Mark Torpegaard, der udmærker sig ved at spille særdeles kreativt. Desværre for ham valgte han at spille en åbning, som jeg kender ganske glimrende og efter åbningen fik vi følgende stilling:

Stillingen efter 15...cxd5

Her står hvid komfortabelt bedre med en sikker konge, kontrol over

c-linjen og en anelse mere terræn i centrum – Men hvordan kommer vi videre?

Der er mange træk, der giver hvid en lille fordel, men kun ét træk er begyndelsen på enden for sort. Det korrekte træk er det unaturlige **16.Sf1!** som jeg spillede i partiet.

Trækket er unaturligt, da det strider imod princippet om, at man skal forsøge at gøre sine brikker aktive og ikke flytte dem baglæns – ligesom vi lærte i runde 2. Trækket er dog konkret begrundet i, at vi ønsker at flytte vores springer til e3, for at fjerne vores sorts f5-springer, der i øjeblikket er nøglebrikken i den sorte stilling, da den bl.a. forhindrer matten på f7.

Sort indså denne idé, hvorefter han spillede **16...f6** og partiet udviklede sig til et taktisk festfyrværkeri, hvor jeg dog trak det længste strå på træk 31.

Heraf kan man lære, at:

Ingen principper er så grundlæggende, at de ikke kan fraviges, så længe det er konkret og sagligt begrundet.

4. Århundredets varselsskud

I 4. runde skulle jeg møde Christian Volmer Nielsen, en stærk og yderst erfaren spiller, som jeg tidligere har lidt bitre nederlag til.

Denne dag havde vi dog begge valgt at lade vores høje rating blive derhjemme, så den ikke skulle blive slidt op. Dette førte til et af de mest absurde partier jeg nogensinde har spillet:

Stillingen efter 9... O-O??

Efter en forholdsvis normal åbning valgte jeg (som et resultat af ufrivillig gavmildhed og mangel på tankevirksomhed) at rokere min konge i "sikkerhed". Trækket var dog en brøler – Forsøg gerne at finde den øjeblikkelige knockout.

Hvis du fandt **10.Lxh7+**, så tillykke!... med at finde det samme tabstræk, som hvid spillede i partiet. Efter **10...Kxh7 11.Dh5+ - Kg8 12.Dxc5** er hvid ganske rigtigt en bonde oppe, men så sårbar og bagud i udvikling, at computeren giver sort 2 bønders fordel.

Havde hvid byttet om på rækkefølgen af sine træk og spillet Dh5 først, havde dette været en trussel mod løberen på c5 og en mat-trussel på h7, hvor sort ikke kan forsvare begge dele. Partiet fortsatte med en lang række fejltræk fra begge parter, der bedst kan beskrives som helligbrøde mod skak og på træk 24 tilbød jeg remis for at få dette sygdomsramte parti aflivet – et tilbud han tog imod.

Partiet var i den grad et wake-upcall om at være mere opmærksom, når man har udækkede brikker på brættet. Christian endte i øvrigt med en flot 3. plads i turneringen ½ point efter mig.

Heraf kan man lære, at:

Man skal være særdeles varsom med alle sine træk, når man har udækkede brikker på brættet – også selvom man tænker, at ens træk er et sikkert forsvarstræk.

5. Et geometrisk mirakel

I 5. runde skulle jeg møde Athanasios Mistiloglou – En Nørresundby-spiller fra Grækenland, der tidligere i turneringen havde slået CM Sune Kovshøj ganske overraskende og som jeg derfor måtte tage særlig alvorligt. Undervejs i partiet lavede han dog flere positionelle fadæser og Athanasios måtte ofre en anelig mængde materiale for at iværksætte et sidste desperat angreb:

Stillingen efter 31.Sf5xh6

Den opmærksomme spiller har

nok bemærket, at sort fører med et tårn og en bonde og, at hvids dronning står i slag. Dronningen kan dog ikke accepteres, da der i så fald vil være skakmat med Tg8#. Hvis sorts dronning stopper med at beskytte tårnet på f7 trues der ligeledes med skakmat efter Sxf7#. Stillingen er altså kritisk. Jeg kan oplyse om, at sorts næstbedste mulighed er at ofre lidt materiale tilbage med et passivt De8 eller Ta8 og satse på, at hvid ikke bryder igennem. Der er dog en øjeblikkeligt knockout i stillingen – Kan du finde den?

Det korrekte træk er naturligvis **31...Tg1+!!** – Den eneste skak i stillingen. Den modbydelige idé er, at hvis tårnet accepteres (eller der spilles Kh2) falder hvids dronning med skak, hvorefter man kan afværge mattruslerne relativt simpelt. Men hvad hvis hvid spiller **32.Kh3**, som tilfældet var i partiet? I så fald kan sort stadig spille **32...Sxf3** – Bemærk, at den sorte dronning på d7 binder det hvide tårn til dets konge, og begge hvids mattrussler er dermed afmonteret. Hvid valgte forståeligt at opgive herefter.

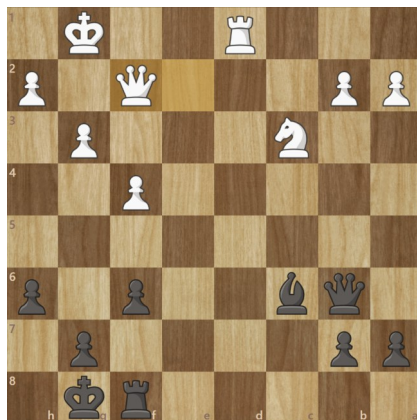
Heraf kan man lære:

Overvej altid de aktive træk først, særligt skakkerne i stillingen – også når du er under pres.

6. Endnu en gammel kending

I 6. runde skulle jeg møde Uffe Hellsten – en habil spiller som jeg også har været holdleder for tidligere. Efter en teoritug åbning og et par oversete chancer fra min side for at få en positionel fordel i

midtspillet opstod følgende stilling:

Stillingen efter 29.De2-f2

Stillingen ser forholdsvis balanceret ud: Lige materiale og en symmetrisk bondestruktur. Spørgsmålet er nu, om sort skal gribe muligheden for at bytte dronninger eller ej – overvej gerne selv dette spørgsmål.

Den korrekte beslutning er ikke at bytte dronningerne, men hvorfor? Fordi hvids kongestilling er mere åben og dermed mere sårbar end sorts – Den hvide konge kan ganske enkelt ikke forblive i sikkerhed bag en bonde på samme måde som den sorte konge kan på h8. Dette udnyttes bedst ved at lade så meget materiale blive på brættet som muligt, særligt dronningerne.

Men hvor skal vi så placere vores dronning? Jo, baseret på princippet fra runde 2 om, at vi skal placere vores brikker så aktivt som muligt, og vi samtidig skal dække vores bonde på a7 er der ét indlysende træk: **29...Da5** som jeg spillede i partiet og som også er com-

puterens foretrukne træk. Herefter mener computeren, at sort har 1 bondes fordel, hvilket ikke er overvældende, men stadig betydeligt bedre end den fuldstændigt lige stilling, som computeren mener, at en dronningeafbytning havde resulteret i.

Den åbne kongestilling blev dog en for stor svækkelse for hvid, der blev sat skakmat på træk 35 – af den selv samme dronning, som jeg 6 træk forinden havde undladt at afgive.

Heraf kan man lære, at:

Svagheder og svækkelser i modstanderens kongestilling udnyttes bedst ved at lade så meget materiale blive på brættet som muligt – også selvom der ikke er en øjeblikkeligt knockout. Modsætningsvist kan vi konstatere, at betydningen af ens egne svækkelser kan minimeres ved at bytte materiale af – særligt dronningerne.

7. Sidste runde - sejr eller død!

I sidste runde skulle jeg møde Arne Dan Fjordside. På papiret var jeg favorit, men i vores seneste parti 6 måneder forinden formåede han at slå mig på fornem vis, så jeg vidste, at jeg ikke kunne tillade mig at spille ukoncentreret.

I den samlede turnering stod det klart, at 2. pladsen skulle findes mellem mig og Christian Volmer fra runde 4 – Med en sejr kunne jeg sikre mig selv 2. pladsen, men ved ligestilling ville Christian overgå mig på korrektion.

Derfor var målet klart – Alt andet end en sejr var uacceptabelt. Om jeg tabte eller spillede remis var

ligegyldigt.

Dette blev relevant, da jeg i løbet af partiet ofrede en bonde for et angreb, der løb ud i sandet, hvorefter følgende stilling opstod:

Stillingen efter 28...Dg7-c7=

Sort spillede sit træk og tilbød remis. Det var et tilbud, jeg ville tage imod 99 ud af 100 gange, men med den samlede turneringstilling in mente kunne jeg ganske enkelt ikke acceptere det – Medmindre Christian afgav point på brættet ved siden af. Med 1 minut tilbage på uret skulle jeg altså både vurdere stillingen ved siden af mig og finde ud af, hvad jeg skulle gøre i mit eget parti.

Christian så ud til at stå godt i sit parti og dermed var en remis fra min side udelukket. Men hvad skulle jeg så gøre? Det objektivt bedste og eneste logiske træk er at bytte dronningerne på c7, hvorefter hvid kun står lidt i underkanen, men dette ville efterlade hvid uden realistiske gevinstchancer.

Som vi lærte i runde 6, udnytter

man bedst modstanderens svage kongestilling ved at lade dronningen blive på brættet, så jeg spillede det eneste træk i stillingen, der opnår dette: **29.Da3??** – Tørringen er kastet!

Trækket er naturligvis en brøler, da det hænger en bonde efter **29... Df4+ 30.Kb1, Dxd4**, men i det mindste havde jeg nu muligheder for modspil med dronningen. Efter en lang og skarp fortsættelse, hvor begge spillere var i alvorlig tidnød lykkedes det mig mirakuløst at bryde igennem på kongefløjen – Jeg fik min revanche på træk 46 og sikrede mig 2. pladsen.

Heraf kan man lære, at:

Overvej inden partiet, om (eller under hvilke omstændigheder) du kan acceptere en remis. Hvis situationen tilspidses, kan det være en stor hjælp at have besluttet sig i forvejen. Denne overvejelse kan, foruden stillingen på brættet, både være baseret på din modstander, den overordnede stilling i turnering eller en evt. ratingfremgang.

8. Ny turnering, Nye udfordringer

Efter nogle måneders pause fra

klassisk skak hen over foråret og sommeren var jeg i august klar til at spille første runde af byturneringen (som vi for nemheds skyld navngiver runde 8). Min første modstander var en ung estlænder fra Syddjurs Skakklub ved navn Robin Ricco Savipöld – Hele partiet er dækket og kommenteret af GM Henrik Danielsen i september-udgaven af klubbladet.

Efter et meget unøjagtigt parti fra begge parter, hvor jeg misbrugte flere chancer for at få en afgørende fordel, opstod følgende stilling:

Stillingen efter 41.Sd6-c8?

Vi var nået til en fase i spillet, hvor jeg konstant lagde pres på min unge modstander, der i tidnød kæmpede bravt for at parere alle truslerne, men jeg kunne ikke finde en afgørende knockout.

I min frustration valgte jeg at spille **41.Sd6** i den tro, at jeg bare vinder bonden på a7 og dernæst spillet. Trækket er dog en fejl, der giver sort en sidste chance for at holde remis. Løsningen er dog voldsom sindrig og kræver både god taktisk

og positionel forståelse – Se gerne, om du kan finde den?

Tillykke, hvis du fandt **41...Tc7**. Trækket er nemlig det samme tabstræk, som sort spillede i partiet.

Det korrekte træk er i stedet **41...Tf7!**. Trækket truer en bonde og hvid er derfor tvunget til at spille **42.Txa7** for at binde sorts tårn til løberen.

Efter den lange sekvens **42...Txa7 43.Sxa7+ - Kd7! 44. b4 - cxb4 45. axb4 - Lh6 46.Ke4 - d3 47.Kxd3 - Lxf4** er hvid ganske vist en bonde oppe, men kan ikke bryde igennem sorts stilling pga. sine svage bønder på e5 og b4.

Selvom de færreste spillere ville opdage denne ressource ved brættet er det en unødvendig chance at give sin modstander efter et langt parti. I tidnød overså sort en taktik og måtte opgive på træk 44.

En bedre beslutning fra hvids side havde været at beholde sin springer på d6 og i stedet spille **41.b4** med henblik på at give en skak på b5 og maltraktere den sorte konge

Den svage bonde på a7 løber ingen steder og kan altid samles op, når tiden er rigtig.

Heraf kan man lære, at:

Man bør undgå uigennemtænkte træk i frustration over en manglende knockout. Hvis et angreb på en svaghed kan udsættes, uden det giver modstanderen chancer for at konsolidere eller skabe modspil, så gør det.

9. Et glædeligt gensyn

I 2. runde af byturneringen skulle jeg møde Uffe Hellsten igen. Denne gang havde han ændret sit åbningsrepertoire, men dette forhindrede ikke de taktiske komplikationer der opstod undervejs.

Efter at have vundet en bonde i et indviklet midtspil opstod følgende stilling:

Stillingen efter 36.Kd3-c2

Det indlysende spørgsmål er naturligvis, om sort skal bytte springerne af og sætse på, at hans merbonde kan vinde partiet eller, om man skal beholde springerne og gå efter at lave mere ravage i den hvide stilling. Overvej gerne selv dette.

Selvom begge muligheder er vindende, foretrækker computeren, at man foretager springerafbytningen – og ud fra en menneskelig vurdering er dette også den bedste løsning.

Selvom sorts merbonde er en dobbelt c-bonde, så er dette stadig

tilstrækkeligt til at vinde bondeslutspillet. Hvis man undlader at bytte springerne af, kan der potentielt opstå situationer, hvor hvid får modspil og kan komplicere stillingen.

Uden officerer på brættet kan sort altså få "arbejdsro" til at konvertere stillingen til en sejr.

Efter at have fundet den rette angrebsplan og placeret min konge på b3 måtte hvid opgive på træk 48.

Bemærk, at læresætningen fra runde 6 (om at beholde materiale på brættet) ikke finder anvendelse, da der ikke er en svag kongestilling vi kan angribe eller realistiske chancer for at sætte modstanderen skakmat i nærmeste fremtid.

Heraf kan man lære, at:

Næsten alle bondeslutspil er vindende, hvis du har en ekstra bonde. Byt gerne alle officerer af for at minimere modstanderens chancer for modspil. Er du omvendt en bonde nede, så behold gerne officererne på brættet for at forøge chancen for remis.

10. En lille unøjagtighed kan give store problemer

I 3. runde af byturneringen skulle jeg møde Nørresundbyspilleren Salomon Mathiassen.

Åbningen forløb meget lige indtil den følgende stilling opstod.

Sort har netop spillet sin f bonde frem til f5 for at iværksætte et angreb. Trækket er dog en anelse unøjagtigt, da det skaber flere problemer for sort end for hvid.

Stillingen efter 18...f7-f5

Efter **19.Tfe1** er **19...Tf6** tvunget, hvis sort ikke skal miste materiale. Selvom hvid kun har en lille fordel med korrekt spil fra sort, så er stillingen dybt ubehagelig at forsvare.

Efter **20.h3** kollapsede den sorte stilling da også øjeblikkeligt efter **20...g4?? 21.Sh5!, Tg6 22.Sf4**. Sort mister 2 bønder og sidenhen partiet – En taktik der aldrig var blevet mulig, hvis f-bonden var blevet på f7, hvor den både dækker sorts løber og kan forblive i sikkerhed. Sort fortsatte partiet i håbet om et comeback, men efter solidt spil fra hvid måtte han opgive på træk 41.

Heraf kan man lære, at:

Man skal være varsom med at flytte sine bønder uprovokeret. Hver gang en bonde flytter sig skaber den svagheder, som den ikke kan gøre om igen – også selv om modstanderen måske ikke kan udnytte svagheden øjeblikkeligt.

11. Lige ved og næsten

I 4. runde skulle jeg møde en god kammerat, Morten Thor Rasmussen.

Foto Linda Skov

I åbningen blev jeg taget med bukserne nede og efter et stærkt parti fra min modstanders side nåede vi det følgende slutspil:

Stillingen efter 40...Kg7-g6

I denne stilling er materialet lige og sort har sågar en løber mod en springer på et åbent bræt. Alligevel er stillingen knusende for hvid, hvis han finder det rigtige træk. Kan du finde min modstanders gevinsttræk?

Tillykke til alle dem der fandt **41.Sc5...** Det samme fejltræk som min modstander spillede.

Sagen er nemlig den, at selvom hvid ganske rigtig vinder sorts bonde på a6, så når den sorte konge ned til bunden af den hvide bondekæde via f5-g4-f3 og spiser de hvide bønder.

Sort kan så ofre sin løber for hvids fjerne fribonde ved først-kommende lejlighed og holde remisen.

Havde hvid fulgt læresætningen fra runde 8 og udsat sit angreb på den sorte svaghed, kunne han i stedet spille 41.g4! (Sd6 vinder også taktisk, men er ikke let at opdage). Selvom trækket ikke ser ud af meget, så forhindrer det sort i at løbe til f2 med kongen og hvid køber sig dermed ekstra tid til at angribe sorts svagheder.

Alle sorts forsøg på at nedbryde muren af bønder på h4 og g4 bliver mødt med en bondeskak på h5 efterfulgt af Sg3 og hvids a-bonde løber i mål før eller siden.

Efter at have indset sin fejl tilbød hvid remis på træk 45 og jeg accepterede. Jeg havde overlevet denne omgang. Jeg gik derfra med et ufortjent halvt point og en nærdødsoplevelse rigere.

Udover en gentagelse af læresætningen fra runde 8 kan man heraf lære, at:

Selvom et træk udskyder dine planer, så er det oftest værd at udføre, hvis det udskyder din modstanders kontraplaner med et tilsvarende eller højere antal træk.

12. En veteran indtager brættet

I 5. runde havde jeg æren af at spille imod alderspræsidenten i mesterklassen, Jens Jørgen Christiansen, der er en yderst erfaren Nørresundby-spiller, og som også var den næsthøjeste ratede spiller i turneringen. Inden opgøret havde jeg mødt Jens Jørgen 4 gange tidligere i andre turneringer og tabt hver gang. I skrivende stund er han også den seneste ikke-stormester, der har slået mig i klassisk skak.

Selvom jeg havde held til at overraske min modstander i åbningen med en sjælden gambit, så lykkedes det mig ikke at opnå noget konkret og inden længe opstod følgende stilling:

Stillingen efter 14...Sb8-c6

Sorts seneste træk virker meget unaturligt, da det tillader hvid at give sort trippelbønder (hvilket skete) og efter partiet var begge spillere også enige om, at trækket var en fejl. Computeren mener dog, at sorts træk var det bedste og betegner derimod hvids **15.Lxc6** som en fejl i en ellers lige stilling.

Computeren mener i stedet, at hvid skal spille 15.Sf3. Idéen er indlysende når man kender den: Den sorte springer har ikke nogen konstruktive felter at flytte til, hvid beholder sin aktive løber midt på brættet, f5 kan besvares med Sg5+ og b-linjen forbliver lukket. Alt dette opvejer (åbenbart) den maltrakterede bondestruktur på dronningefløjen.

Partiet forblev dog komplekst og sort valgte at tilbyde remis på træk 18 – Et tilbud jeg tog imod, lykkelig over endelig at overleve et opgør med den stærke veteran.

Heraf kan man lære, at:

Det intuitive træk er ikke altid det rigtige. Aktivitet opvejer ofte strukturelle svækkelser – både for dig og din modstander.

13. Min nemesis vender tilbage

I byturneringens 6. runde skulle jeg atter møde GM Henrik Danielson. Selvom mine forhåbninger

Foto Lars Lindhard

ikke var høje, havde jeg ved vores seneste møde bevist, at han ikke er u dødelig. Efter en forholdsvis lige åbning og midtspil indledte jeg en kombination på træk 29, der resulterede i følgende stilling:

Stillingen efter 32.Tb2-b7

Selvom jeg har ofret et tårn, har jeg med mit seneste træk etableret en mattrussel mod f7 samtidig med, at det sorte tårn på d3 står i slag. Min tanke var, at sort skulle spille 32...Tf8 for at dække maten, hvorefter spillet fortsat ville være lige. Hvilket træk havde jeg dog undervurderet, da jeg i sin tid indledte kombinationen?

Det korrekte træk er naturligvis **32...Txf3!** Trækket ofrer tårnet tilbage, men vinder en bonde og dækker mattruslen på f7.

Selvom jeg havde set dette træk på afstand, vurderede jeg, at sort stadig skulle spille Tf8 efter **33.gxf3**. Dette er imidlertid ikke rigtigt og sort indledte sit dødsstød med **33...Dd2+**, som jeg ikke havde set 5 træk forinden.

Efter en række skakker og med

udsigt til at gå mat midt på brættet valgte jeg at opgive på træk 37.

Heraf kan man lære, at:

Hvis du ofrer materiale ifm. en kombination, skal du også overveje konsekvenserne af de modsvar, der ofrer en tilsvarende mængde materiale tilbage. Kan du ikke få din kombination til at virke inden du udfører den, skal du bide i det sure æble og finde et andet træk.

14. Deja-vu

I sidste runde skulle jeg møde Aars Skakkklubs stærkeste spiller, Benny Grønhøj. Det morsomme ved dette møde var, at vi under byturneringen i 2024 også skulle spille mod hinanden i sidste runde og med de samme farver.

Dengang formåede jeg at vende en sikker sejr til et nederlag (en af mine spidskompetencer), hvilket sikrede Benny 2. pladsen. Hvis Benny vandt denne gang, kunne han også få 2. pladsen igen i år.

Stillingen i turneringen var således, at den af mig og Benny, der vandt, kunne sikre 2. pladsen (under forudsætning af, at GM Henrik Danielsen vandt sit parti mod Jens Jørgen Christiansen – hvilket skete).

Hvis Benny og jeg derimod spillede remis, ville 2. pladsen gå til Jens Jørgen på korrektion. Situationen var altså den samme som under runde 7 i klubturneringen – Sejr eller død!

Efter en fint spillet åbning fra begge parter opstod denne stilling:

Stillingen efter 14...De6-c4

Mit træk er en unøjagtighed ifølge computeren, da det havde været mere præcist at aktivere den sorte springer og dermed færdiggøre sin udvikling. Hvid kan nu gribe initiativet med et korrekt træk – Hvilket?

Hvis du fandt **15.a5**, har du faktisk fundet et af de stærkeste træk ifølge computeren og det træk hvid spillede i partiet.

Jeg vil dog personligt påstå, at trækket er en positionel fejl – Hvorfor? Jo, fordi spillerne har rokeret til hver deres side af brættet.

Dette betyder, at spillerne har en gensidig plan om at bruge deres bønder til at nedbryde modstanderens kongestilling. Med en hvid bonde på a5 er denne plan imidlertid udsået for hvid, da der ikke længere er noget potentiale for at bryde igennem sorts kongestilling med bønderne på dronningefløjen.

Computerens foretrukne træk er da også 15.b3 (som i modsætning til 15.b4 tvinger dronningen til at spille mindst ét tempo jf. lære-

sætningen i runde 11), hvorefter 16.b4 og 17.b5 truer voldsomt med at åbne den sorte kongestilling.

Med den hvide bonde på a4 i stedet for a5 understøttes denne mønre, da bonden her er i stand til at slå på b5 (hvis sort spiller 17... cxb5) og dermed åbne en knusende tårnlinje mod sorts konge.

Med korrekt spil kan sort godt overleve hele denne idé, men stillingen vil være svær og ubehagelig at forsvare.

Partiet fortsatte forholdsvis taktisk inden nogle få, men kritiske, fejl fra hvids side gjorde, at han måtte opgive på træk 34.

Heraf kan man lære, at:

Bønder foran kongen er typisk et bolværk – Angribende bønder foran modstanderens konge er murbrækkere, der vil forsøge at ødelægge modstanderens bolværk. Overvej derfor grundigt, hvordan dine angribende bønder skal placeres, hvis et gennembrud skal lykkes. Dette er særligt relevant, når spillerne har rokeret til hver deres side.

15. Hvalpen får tænder

I første runde af den stadig igangværende klubturnering (efterår 2025) skulle jeg for tredje gang møde GM Henrik Danielsen.

Vi kom ud i en åbning, som jeg i al ydmyghed vil påstå, at jeg kender bedre end min modstander. Følgende stilling opstod:

Stillingen efter 16...Da5xa4

I denne stilling har hvid solid kontrol over centrum og angrebsmuligheder på kongefløjen. Sort kan i øvrigt ikke rokere kort, da han tidligere har flyttet h-tårnet. Computeren giver hvid 1 ½ bondes fordel og mod en svagere spiller, ville jeg nok også mene, at min modstander godt kunne begynde at overveje, hvad der skulle stå i testamentet. I stillingen er der ét særligt godt og naturligt træk – Kan du finde det?

Hvis du ville have spillet **17.De3**, så tillykke... med at finde den samme unøjagtighed som jeg selv spillede. Hvid har stadig fordel herefter, men trækket er ukonstruktivt og styrker ikke den hvide stilling. Idéen med trækket er at spille dronningen videre op på f4 og placere springeren på g5 for at skabe og angribe svækkelser i sorts kongestilling. Trækket bryder med princippet i læresætning 8, da man dermed iværksætter et angreb mod de sorte svækkelser, selvom dette kan (og bør) udskydes.

Det bedste træk havde været 17.Tfc1, som jeg selvfølgelig over-

vejede i partiet. Trækket tager kontrol med den åbne linje og truer med at infiltrere på c7. Jeg undlod dog at spille trækket, da jeg var bange for idéer med 17...La3 efterfulgt af Lb2, hvorefter jeg ikke kan bevare bonden på a2.

Denne vurdering er korrekt, men fuldstændig uproblematisk, da jeg undervejs ville få enorm meget aktivitet via de åbne tårnlinjer. Havde min modstander (mod forventning) spillet en sådan idé, giver computeren hvid helt op imod 6 bønders fordel. Dette havde jeg åbenbart ikke opfattet i partiet.

Jeg fortsatte partiet med et forhastet angreb, hvorefter jeg overså en taktik og måtte opgive på træk 27.

Heraf kan man lære, at:

Hvis du kan spille gode og sikre forbedringstræk inden du iværksætter et angreb, er dette oftest den rigtige plan. Aktivitet trumfer næsten altid en mindre materiel fordel/ulempe.

16. En lærling mod sin mester

I 2. runde af den igangværende klubturnering skulle jeg møde Svend Ole Hosbond Poulsen.

Svend Ole underviser ofte om tirsdagen for klubbens medlemmer – en undervisning jeg selv ynder at dukke op til.

Min modstander spillede en fejl i åbningen, som jeg dog ikke formåede at udnytte og efter et meget præcist spil fra begge parter opstod følgende stilling:

Stillingen efter 27...Dd5-f5=

Jeg udførte mit træk og tilbød remis. Efter en længere overvejelse valgte hvid at acceptere tilbuddet – Men var dette den rigtige beslutning for hvid? Hvorfor/ hvorfor ikke?

Under partiet regnede jeg ikke med, at hvid ville acceptere remis-tilbuddet. Jeg vurderede nemlig, at hvid stod lidt i overkanten – En vurdering som computeren bakker mig op i.

Årsagen hertil er, at sort har den svageste kongestilling (kun 2 bønder til at dække kongen) og samtidig har hvid fuld kontrol over den eneste åbne linje. Selvom sort har en fin centrumsbonde på d4, så er dette ikke nok til at opveje hvids fordele i stillingen. En mulig fortsættelse kunne være 28.Te5, der tager yderligere initiativ og selvom der ikke er optræk til et dødsstød fra hvids side endnu, er det klart sort, der skal passe mest på.

Udover en gentagelse af principerne fra runde 6 og 10 kan man heraf lære, at:

Selvom en stilling er cirka lige, så er dette ikke ensbetydende med, at begge spillere har lige store gevinstchancer. En spiller vil typisk ikke tilbyde remis, hvis han føler, at han har fuldstændigt styr på partiet. Hav dette i tankerne, hvis din modstander tilbyder remis.

17. Tung åbningsteori

I 3. runde af efterårsturneringen skulle jeg møde Nørresundby-spilleren Tommy Nielsen. Tommy er sædvanligvis en ganske stærk spiller, men denne gang kom han i problemer i en meget skarp åbning, hvorefter vi fik følgende stilling på brættet:

Stillingen efter 12...Sf6-d5

Denne stilling forekommer forholdsvis tit – sågar blandt stormestre – bortset fra, at sort fejlagtigt har fået placeret sin dronning på b6 i stedet for at lade den stå på d8, hvorfra den understøtter centrum.

Denne detalje muliggør faktisk flere gode træk, men det sædvanlige typetræk forbliver stadig det

bedste for hvid – kan du finde det?

13.Sg3, som jeg spillede øjeblikkeligt, er det bedste træk i stillingen.

Årsagen er, at sort truer med at spille f5 efterfulgt af e4, hvilket vinder en officer – Sg3 afmonterer denne idé fuldstændigt. Hvis man ikke kender denne stilling, kan man nemt overse sorts plan og gendrivelsen heraf.

Selvom jeg aldrig har set denne eksakte stilling før pga. placeringen af den sorte dronning, så har jeg set lignende stillinger flere gange tidligere, hvilket hjælper på forståelsen af idéerne i spillet. (Det samme princip var også årsag til, at jeg fandt vindertrækket i runde 3).

Jeg fortsatte med en komfortabel fordel gennem det meste af spillet inden sort i en presset stilling satte et tårn i slag og opgav på træk 28.

Heraf kan man lære, at:

Undlad at fokusere for meget på at lære specifikke åbningstræk, men forstå i stedet idéerne i de åbninger du spiller. Din modstander kommer sandsynligvis til at afvige fra de korrekte åbnings-træk på et tidspunkt alligevel.

18. Jubilæumsparti

I 4. runde skulle jeg igen møde veteranen Jens Jørgen Christiansen.

Efter en forholdsvis kaotisk åbning, hvor jeg misbrugte flere chancer for at få fordel, opstod følgende stilling:

S stillingen efter 18...Sb6-d5=

Sort spillede sit træk og tilbød remis. Skal hvid acceptere tilbuddet? (Tip: brug læresætningen fra runde 16).

Læresætning 16 dikterer bl.a., at en spiller der tilbyder remis som regel er en anelse usikker på stillingen – dette taler imod at acceptere tilbuddet. Dertil kommer, at sort indiskutabelt har en mere udsat kongestilling end hvid.

Selvom computeren påstår, at stillingen er næsten lige med perfekt spil, så burde det (ligesom i runde 16) kun være hvid, der har noget at kæmpe for. Jeg afslog derfor tilbuddet ved at spille **19.De4** efter lange og svære overvejelser.

E4 er det bedste sted at sætte dronningen, da den er mest aktiv her (husk læresætningen fra runde 2).

Der gik ganske rigtigt ikke lang tid fra partiet var næsten lige, til min modstanders stilling kollapsede (ligesom i runde 6 og 10) og jeg indledte en matsættende kombi-

nation med et springeroffer. Sort opgav på træk 27 – Få træk før matten.

Partiet var mit klassiske parti nr. 100 og det var en hel særlig følelse endelig at overgå en mastodont, som jeg både personligt og skakmæssigt har set op til, siden jeg begyndte at spille skak på klubplan for knapt 3 år siden. En særlig cadeau skal derfor gives til Jens Jørgen Christiansen for hans altid imødekommande gemyt og fortsat stærke spil efter mange årtier ved brættet.

Heraf kan man lære, at:

Vi kan næsten altid kombinere vores erfaringer fra tidligere partier for at finde den rigtige løsning i et igangværende parti. Få så mange partier og kritiske stillinger ind under huden som muligt og du vil snart se diverse mønstre gentage sig.

19. Formandens overraskelse

I 5. runde af klubturneringen skulle jeg møde klubbens formand og holdlederen for vores divisionshold Bjarne Sønderstrup.

Foto Lars Lindhard

Han spillede en anden åbningsvariant, end han plejer og meget tidligt i partiet fik jeg en ubehagelig overraskelse:

Stillingen efter 5.Dd1-c2!!

Hvids springeroffer kom ud af det blå og jeg måtte anstrenge mig for ikke at banke underkæben ned i bordet. Springerens kan naturligvis ikke accepteres, da hvid så både vinder e4-bonden, sorts løber og sidenhen partiet. Men hvad skal jeg så gøre – min bonde er jo truet? Jeg overvejede længe, om 5...De7 var en mulighed, men jeg konkluderede korrekt, at 6.Sd5 i så fald ville være knusende.

Jeg kunne selvfølgelig ofre bonden og satse på aktivitet med Sf6 og kort rokade. Jeg vurderede dog (korrekt), at hvid stadig ville stå i overkanten i så fald.

Hverken før eller siden har jeg overvejet at opgive et parti efter 5 træk, men det eneste andet alternativ var at spille det afskyelige **5...f5**, som jeg mente var en positionel falliterklæring, da jeg så ikke

kunne rokere i sikkerhed på kongefløjen, som ellers var planen. Efter at have overvejet situationen i 20 minutter bed jeg i det sure æble og spillede det afskyelige bondetræk, hvorved jeg trods alt vandt i "4 på stribe", som dog desværre ikke anerkendes som en sejr af FIDE.

Trækket er det bedste i stillingen og hvid har kun en minimal fordel ifølge computeren. Det lykkedes mig at finde en ny plan, hvor jeg brugte bønderne på kongefløjen til at vinde terræn og i stedet rokede langt.

Bjarne endte med at miste en bonde i det tidlige midtspil pga. en uheldig overseelse, hvorefter han gjorde alt for at gøre partiet så kompliceret som muligt, men efter 45 træk måtte han opgive.

Udover læresætningen fra runde 1 kan man heraf lære, at:

Bare fordi modstanderen har ødelagt dine planer, er det langt fra sikkert, at partiet er tabt. Skak er et spil, der går ud på at forpurre den anden spillers planer og nogle gange vil det lykkes for din modstander. Vær ikke for stolt til at gøre en indrømmelse og find i stedet en ny plan, der passer til den nye situation.

20. Har jeg ikke set dig før?

I den 6. og foreløbigt seneste runde af den igangværende klubturnering skulle jeg igen møde Morten Thor Rasmussen fra runde 11.

Det var dog ikke kun ansigtet på den anden side af brættet der var bekendt, men også den åbning vi kom ud i:

Stillingen efter 13...Le7-f6

Sort har fejlsplillet åbningen og er derfor bagud med 2 bønder. Det særdeles morsomme ved stillingen er, at den lige så godt kunne være fra 5. runde af efterårsklubturneringen i 2024, hvor de 2 samme spillere havde nøjagtig samme stilling. Sort har altså gentaget præcis de samme fejl som et år forinden.

Hvid har dog heller ikke straffet sorts åbningsfejl optimalt, da jeg ikke kunne komme i tanke om den korrekte gendrivelse ved brættet.

I denne stilling kunne jeg dog huske, at jeg havde spillet 14.0-0 et år forinden, hvilket var suboptimalt. Nu vidste jeg, at et bedre træk var 14.f4, og dermed blev det udført.

Sort vandt en bonde tilbage, men upræcist spil på et kritisk tidspunkt tillod mig at iværksætte en kombination i slutspillet og med udsigt til et fatalt materialetab valgte sort i stedet bevidst at gå i en selvmat midt på brættet på

træk 32.

Dermed sikrede jeg mig reelt set 2. pladsen i turneringen endnu engang, hvor sidste runde skal spilles tirsdag 2. december.

Heraf kan man lære, at:

Selvom vi i runde 17 lærte, at konkrete åbningstræk er en mindre vigtig del af læringsprocessen, så er det altid en god idé at tjekke åbningstrækkene efter hvert parti

– gerne med en computer – så de samme fejl ikke kommer til at gentage sig. Der er ingen skam i at lave fejl, men det er ærgerligt at lave den samme fejl 2 gange.

Tak fordi du læste med. Jeg håber, du kunne bruge nogle af læresætningerne konstruktivt og samtidig fik et lille indblik i de tankeprocesser (eller mangel på samme), der nogle gange forekommer blandt mesterspillere.

Kvinde-DM 2026

af Lars lindhard

Som nævnt i sidste nummer vandt den kun 15-årige Anne Sofie Li kvindernes Danmarksmesterskab i oktober. Hendes regeringstid bliver måske ikke så lang, for DSU har allerede inviteret til Kvinde-DM 2026, som afholdes i København 11. – 15. februar hos Skakforeningen ØBRO som en 9-runders schweizerturnering.

Kvindernes DM har levet en lidt kummerlig tilværelse i adskillige år, men får nu et gevaldigt boost med nye og bedre betingelser.

Ved 16 eller flere deltagere spilles 9 runder schweizer

Ved 11–15 deltagere spilles 7 runder schweizer

Ved 10 deltagere: alle-mod-alle

Præmier:

1. Præmie 6.000 kr., titlen som Kvindedanmarksmester 2025 og sikker plads på kvindelandsholdet.
2. Præmie - 4.000 kr. samt plads i kvindelandsholdets bruttohold.
3. Præmie - 2.000 kr.

Turneringen er åben for alle kvindelige spillere, uanset alder, nationalitet og rating.

Der er indtil 30. november tilmeldt 10 spillere.

I feltet er der fire tidligere Danmarksmestre, og der er flere tidligere mestre, som stadig er aktive, så måske kommer der flere.

Lavest ratede spiller er lige nu 10-årige Avira Karthik Vaenil fra Gentofte med en rating på 1365. Friskt gået af Avira og spændende at se, hvordan hun klarer sig i det forholdsvis stærke felt.

Tilmelding på DSU turneringssystem senest d. 1. februar 2026.

[Se mere hos DSU](#)

Af Lars Lindhard

var partiet nået til denne stilling.

I den netop overståede World Cup i Indien røg Wesley So ud allerede i anden runde, hvor han spillede mod GM Tamas Stremavicius

Første parti var endt remis, og i andet parti fik Stremavicius et godt angreb i gang og stod til gevinst. Analysen sagde +7,78.

Stremavicius trak så **a4**, og Wesley svarede med **b4**, hvorefter stillingen var remis. Efter nogle træk

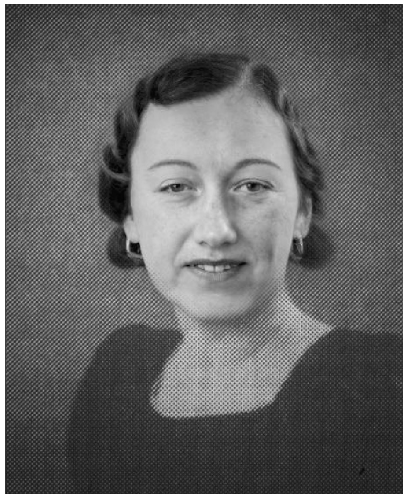
Wesley So havde 45 sekunder plus et tillæg på 30 sek. pr træk tilbage til resten af partiet. De tre kommentatorer i studiet viste, hvordan Wesley kunne holde remis, og gik nærmest i chok, da Wesley kort efter gav op med 20 sek. tilbage. De var meget overraskede over, at Wesley ikke kunne se fortsættelsen.

Kan du se Wesleys vej til remis? Ellers se side 50.

De første medlemmer - Lydia Heesche

Af Lars Lindhard

Lydia Heesche var en af Skakforeningens topspillere i 1930'erne.

Hun viste sig hurtigt som en fremragende skakspiller og repræsenterede foreningen i adskillige turneringer.

Lydia var i 1926 blevet gift med Aage Sørensen Heesche, men de blev skilt i 1936, og Lydia ernærede sig som syerske.

Den store dame i dansk skak var dengang Ingrid Larsen, København, som sad solidt på skaktroenen og vandt DM år efter år, i alt 17 gange. Sidste gang var i 1983, hvor hun var 74 år gammel!!!

I 1937 tilmeldte Lydia sig DM og blev nr. 3. I 1938 blev hun nr. 2 og i 1939 nr. 3, alle gange med Ingrid Larsen som vinder, men så vandt Lydia DM i 1940.

Aalborg Stiftstidende skriver:

"Fru Lydia Heesches udmærkede Sejr i Randers, der førte til, at hun erobrede Danmarksmesterskabet, var ikke nogen Tilfældighed. En gennemgang af hendes partier viser, at Fruen i sammenligning med sine Modstandere spillede maalbevidst og sikkert. Og man ser, at Spillestandarden i Dameklassen er betydeligt højere, end den var for kun fem Aar siden.

Den tidligere Danmarksmester i Dameklassen var en Tid overlegen paa Grund af sin overlegne Positionsforstaaelse. Men Fru Lydia Heesche viser i sine mange Sejrs-partier fra Randers, at hun paa ingen Maade staar tilbage i den retning.

Og dertil kombinerer Fruen mere sikkert end sine Modstandere. Paa dybt Vand forstaa hun endvidere, takket være en sund Forstaaelse at redde sig paa det Tørre ad den korteste Vej – en Evne, der i Skak kan være mere værd end den mest nøgterne Forstand."

Partiet mod Ingrid Larsen blev bragt i Skakbladet maj 1940 og kommer her med de fyldige noter.

*Hvid: Fru Lydia Heesche
Sort: Fru Ingrid Larsen
Kvinde-DM Randers, 24.03.1940
(Kommentator anonym)*

1.d4 d5 2.Sf3 Sf6 3.e3 e6 4.c4 a6 5.Sc3 I Betragtning kommer 5.cxd. **5...dxc4 6.Lxc4 b5 7.Ld3 Lb7 8.0-0 c5 9.b3** For at slaa på c5 og anbringe Dronningløberen paa Centrumsdiagonalen b2-g7. En tiltalende Ide, som imidlertid viser sig at koste et Tempo for meget. Modtaget Dronninggambit be-

kæmpes nutildags af Hvid med Fremstødet e3-e4, der muliggør Udvikling af Dronningløberen, samtidig med at Hvids Tempoforspring og Bondeovervægt i Centrum kastes i Vægtskålen. Forhaanden kunne også her forberede dette Fremstød (9.De2) **9...Sc6 10.dxc5**

Lxc5 11.Se4 Dette og det følgende Løbertræk til b2 ser fristende ud, men Sort har et godt Svar. **11...Le7 12.Lb2 Sb4** Skarpt og Korrekt. Dobbelttruslen mod e4 og d3 er vanskelig at parere uden Indrømmelser.

13.Sxf6+ Lxf6 14.Ld4 Hvid ønsker med Rette at undgå Lxf6, men Teksttrækket kunde gendrives med **14.-,Sxd3 15.Dxd3,e5.**

14...Lxd4 15.exd4 0-0 16.Le2 Df6 Ta8 -c8 kom stærkt i Betragtning.

17.Dd2 Sd5 Her staar Springerens fortræffeligt, men den øjeblikkelige Spærring for den sorte Løber er en lille Mangel, som Hvid omgaaende udnytter. **18.Se5 Tfd8**

19.Lf3 De to sidste Træk forbedrede Hvids stilling i høj Grad, og det er nu vanskeligt for Sort at føre Angrebet videre.

19...Tac8 20.Tac1 De7 21.Txc8 Txc8 22.Tc1 Txc1+ 23.Dxc1 b4

24.Lxd5 Udskiller den truende Sc3-Vending paa et Tidspunkt, hvor Sort aabenbart er nødsaget til at slaa tilbage med Bonden. Forhaanden er dermed i Stand til at spekulere paa et Angreb.

24...exd5 25.Dc5 Kf8! 26.Sd7+ Simplere var Da7. Teksttrækket fører til Udvikling af sort Konge. **26...Ke8 27.Dxe7+ Kxe7 28.Sc5 Lc8 29.Kf1** Partiet kunde nu gives paa remis. Bondestillingen i Centrum er ubekvem for Sort, til Gen-

gæld skal Hvid bruge en Del Temp til at sikre eller afbytte a2.

29...Kd6 30.Ke2 a5 31.Ke3 Ld7 En Fælde - **32.Sb7+,Ke7 33.Sxa5?,Kb6** - men samtidig et Remistilbud? Hvid havde ikke nogen objektiv Grund til at afslaa Tilbudet, men det maa erindres, at Partiet blev spillet i næstsidste Runde, med en Turneringsstilling af 3 Points til Hvid, 3 1/2 til Sort. **32.Sd3 Lf5!**

33.Se1 f6 34.Kf4 Lb1 35.Ke3 Ke6 36.Kd2 g5 37.Sd3 En Modfælde - **37.-,Lxa2? 38.Kc2,a4? 39.Sc5+** - men tillige en Trusel mod Sorts a-bonde og en Positionstrusel (**38.Sc5**, fulgt af **Kd2-c1-b2-a3**). At likvidere den saarbare og "fjerntliggende" bonde paa a2 vilde lette Hvids spil i høj Grad.

37...Lxd3 38.Kxd3 Kf5 Den afgørende Fejl, for saa vidt som Sort nu gør et sidste - for skarpt - Gevinstforsøg. Angrebsideen bestaar i Bondeafbytninger paa den korte Rokadefløj med det Formaal at skaffe Plads for et Tempoangreb mod d4. Men skønt Hvid i første Omgang kun kan forsvare sig, er Sorts Trusel ufarlig. **39.Ke3 g4**

40.f3 Det simpleste. **40...h5 41.Kf2! Kf4 42.g3+ Kf5 43.Ke3 gxf3**

44.Kxf3 Kg5 45.h3 Thi om nu Kf5, saa 46.h4 fulgt af Kf4 og eventuelt g3-g4. **45...h4 46.gxh4+ Kf5** Kxh4 vilde i det mindste have givet Haab om 47.Kf4? (rigtigt 47.Kg2) Kxh3 48.Kf5, Kg3 49.Ke6 /Kxf6?, Kf4) Kg4 og f6-f5 osv. **47.h5** Hvid har nu flere Gevinstmetoder og vælger den skarpeste. **47...Kg5 48.h4+ Kxh5 49.Kg3 Kh6 50.Kg4 Kg6 51.h5+ Kh6 52.Kf5** og Hvid vandt. 1-0

Lydia Heesche genvandt DM i 1941 og 1942. I 1942 blev mesterskabet afholdt i Nørresundby, hvor Lydia bl.a. vandt over klubkammeraten Paula Willemoes. Partiet er vist i sidste nummer af klubbladet. Ingrid Larsen deltog ikke.

I 1943 blev Lydia nr. 2 med samme pointtal som vinderen - igen Ingrid Larsen, som havde bedre korrektion.

Skakforeningen protesterede til DSU's hovedbestyrelse, da man mente at korrektionen var forkert, men fik ikke medhold, da klagen var indgivet for sent.

I 1941 blev Lydia valgt som suppleant til bestyrelsen og genvalgtes i 1942 og 1943.

Lydia meldte sig muligvis ud af Skakforeningen i 1943 eller 1944 - ved vinterturneringen 43/44 nævnes fru Heesche i protokollen som udtrådt, og Lydia blev i vinterturneringen 1943-44 klubmester i Nørresundby Skakklub. Det anføres dog på Nørresundbys hjemmeside, at Lydia samtidig "var medlem i Aalborg Skakforening - der var mange dobbeltmedlemmer i disse år."

i 1944 blev Lydia nr. 3 ved DM (anført som Aalborgsspiller), og hun deltog også i Nørresundbys klubturnering i 1944/45.

Lydia Heesche stillede ikke op til DM i august 1945. Der var kommet noget i vejen.

Den 28. juni 1945 bragte Aalborg Stiftstidende en lang liste over værnemagere, hvis bankonti var spærret efter ordre fra Nationalbanken. Der var ikke plads til finfølelse, så alle blev nævnt med fulde navn, adresse og arbejde.

På listen stod også kontorist Lydia Henny Kristine Heesche, Korsgade 18, Aalborg.

Kort efter blev hun af klubformanden ekskluderet fra Nørresundby Skakklub "grundet hendes forhold under besættelsen".

Dog var der uenighed om eksklusionen. Tage Sørensen, medlem i Nørresundby, fortæller: "*Lydia Heesche var en venlig, beskeden dame, som har været medlem af både Aalborg- og Nørresundby-*

klubberne. (...) På grund af en rygskade var hun handicappet, og således, som jeg med mine unge øjne så på sagen dengang, kan jeg ikke tro, at hun under besættelsen kan have været skyldig i alvorligt landsforræderi."

Lydia Heesche søgte advokatbi-stand for at få eksklusionen op- hævet, og sagen kom op på en ekstraordinær generalforsamling i januar 1946, hvor eksklusionen blev ophævet. Formanden valgte herefter at gå af.

Senere idømtes Lydia Heesche to

års karantæne af 7. hovedkreds. Klubben prøvede forgæves at få eksklusionen ophævet.

Dette satte nok en bremse på skakkarrieren, men i august 1947 spiller Lydia i den Nordiske Skakturnering i Helsingfors som "Fru Heesche, Ribe", og i april 1948 spiller Lydia med i Aalborgmesterskabet, igen anført med Nørresundby som klub, men dukker ikke senere op i Skakforeningens historie.

Ned på jorden igen

af Bjarne Sønderstrup

I udekampen mod Silkeborg i 2. runde af divisionsturneringen den 23. november faldt vi ned på jorden igen med et nederlag på 4½-3½.

Det skal dog siges, at vi havde 3 reserver med, så det var nådigt sluppet og et resultat, jeg godt ville have købt på forhånd. Vi var heldige, eller gode om man vil, idet vi undervejs stod til flere nederlag end de to vi indkasserede.

Henrik vandt stensikkert på førstebæret. Gabriel stod lidt kritisk, men tilbød remis efter have taget et par bønder. "Jeg var en kyl-ling", sagde Gabriel efterfølgende. Jacob overlevede mirakuløst et bondetab og en meget kritisk kongestilling. Men kæmpede bravt videre og fik afviklet til remis. Godt kæmpet!

Christian stod måske ok, men et farligt angreb slog igennem til sidst. Jeg selv spillede en remis, hvor jeg ikke fik noget ud af åbnin-

gen med de hvide brikker. Kevin kom i slutspil, hvor modstanderen havde en fjern fribonde i a-linien. Men pludselig ofrede Kevin sin løber på denne, og modstanderen kunne konstatere, at hans løber ikke dækkede forvandlingsfeltet på h8 for en anden bonde. Og så vidste Kevin godt, at det var remis, når kongen kunne gemme sig dér!

Simon var også i store problemer i et slutspil, hvor modstanderen havde en farlig merfribonde. Men Simon kæmpede videre, fik tårne- ne byttet af, og fandt en evigskak med dronningen! Til sidst manglede Anders, der havde kæmpet forbilledligt i lang tid. Men dog måtte bøje sig til sidst mod sin stærke modstander.

Til trods for nederlaget ligger vi stadig nr. 1 med 1½ points ned til nr. 2

Næste runde er 7/12 ude mod Randers.

Det er ikke til at se det

Løsning på opgaven side 45.

Sort kunne have holdt remis med denne fortsættelse **72...Kh4 73.Kf4 h1D 74.Lxh1 Kh3 75.Kf3 Kh2**

76.Ke4 76.Lg2 duer ikke på grund af Kg1. Der er pat, hvis hvid slår bonden, så løberen må opgives.

76...g2 77.Lxg2 Kxg2 78.Kd4 Kf3 79.Kc4 Ke3 80.Kb5 Kd3 Og sort når den hvide b-bonde.

81.Kxa5 Kc3 82.Kb5 Kxb3 83.a5 Kc3 84.a6 b3 85.a7 b2 86.a8D b1D+ og der kan holdes remis med evig skak. 1-0

Den udvej så Wesley So altså ikke.

Ærgerligt for Wesley, som var en af favoritterne, men det er en meget lang variant, og selv ikke superstormestre kan nå at få det hele med, når klokken tikker ned og presset er stort.

Slutvarianten er med i QR-koden.

Hvem ejer partierne?

Af Lars Lindhard

GM Sveshnikov protesterede på et tidspunkt over den gældende praksis, hvor spillerne uden videre skulle aflevere kopi af deres noteringsliste til turneringsarrangøren, og at disse partier så senere dukkede op på internettet, i bøger, blade og i databaseprogrammer.

Sveshnikov insisterede på, at det ikke var i skakprofessionelles bedste interesse at lade dette fortsætte. Han hævdede, at noteringslisten fra et parti var de to berørte spilleres arbejde og intellektuelle ejendom, og derfor skulle der gælde ophavsretstilladelser og royaltyafgifter. Det er moralsk korrupt, argumenterede han, at kun forfattere, redaktører og ejere af skakforlag tjener

på udgivelsen af partierne. Spillere forhindres endda i at producere en eksklusiv bog med deres egne bedste partier som en investering til deres pension.

Han satte også spørgsmålstejn ved visdommen i at overdrage så detaljerede oplysninger til fremtidige modstandere, som ville bruge databaser til at forbedre deres sejrskancer, uanset original tanke eller skakspilsevner.

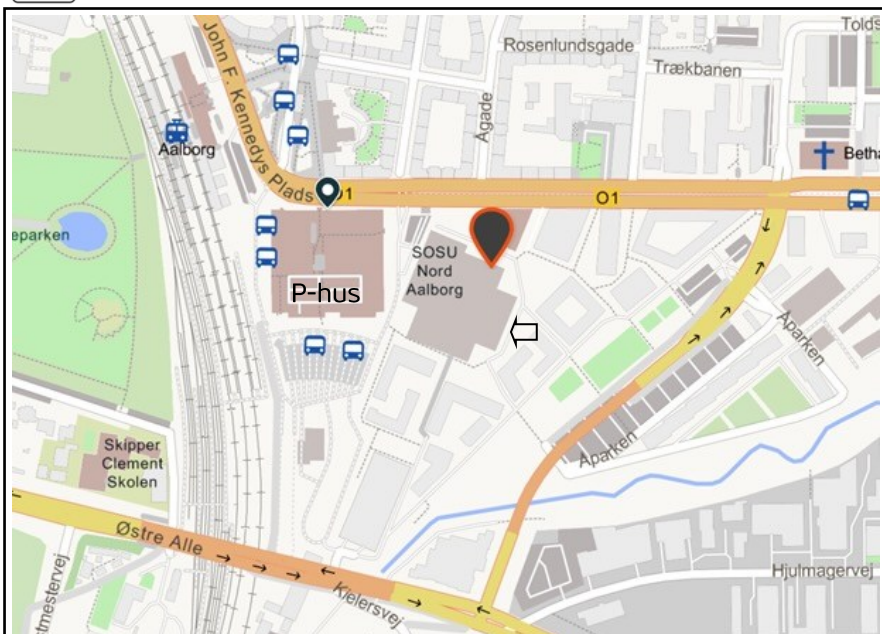
Som bekendt vandt disse tanker ikke genklang, og skakpartierne er også i dag til fri benyttelse uden ophavsret eller krav om betaling.

Dette gælder dog kun selve det ukommenterede parti. Spillernes - eller andres - efterfølgende kommentarer og analyser er normalt ophavsretsligt beskyttet.

Fra Hoffet:

Men husk: ikke noget med at slå Dronningen!

Aalborg Skakforening spiller hver tirsdag fra kl. 17.30 på HF & VUC NORD, På Sporet 8B, 9000 Aalborg (Brug personaleindgangen på øst-siden af bygningen).